

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ Μ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟ 50, Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΚΛΕΙΝΕΙ 5 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ...

ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΣ ΠΟΛΛΑ!!!

ΑΘΗΝΑ 13 ΙΟΥΝΗ 1991 τευχος 50

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στην ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ

Ο Μωχάμεντ Χαμντάν, δικάζεται, τελικά, στις 17/6/91. Σε μια εποχή που η μοίρα της Παλαιστίνης έχει, απ'ό,τι φαίνεται, κριθεί αμετάκλητα και μάλιστα από την ημέρα της συνάντησης των Μπους και Γκορμπατσόφ, πριν δύο χρόνια στη Μάλτα. Μπορεί η κινητοποίηση κάποιων ευαισθητοποιημένων και κάποιων ελεύθερα σκεπτόμενων ανθρώπων, -μαζί, βέβαια, με τα συμφέροντα κάποιων πολιτικών ομάδων και κομμάτων-να απέτρεψαν την έκδοσή του στις ΗΠΑ, δεν στάθηκαν, ωστόσο, αρκετές για να πετύχουν την άρση της προσωρινής του κράτησης που έχει ξεπεράσει κατά πολύ το συνταγματικά θεσπισμένο όριο των 18 μηνών.

Ο Μωχάμεντ Χαμντάν, είναι ένας απ'τους πολλούς Παλαιστίνιους αγωνιστές. Από εκείνους που δολοφονούνται καθημερινά στα κατεχόμενα από τους Σιωνιστές χωριά τους... Από εκείνους που είναι κλεισμένοι στις βορειοαμερικάνικες και τις δυτικοευρωπαϊκές φυλακές, καταδικασμένοι σε πολύχρονες καθείρξεις σαν "τρομοκράτες"... Από εκείνους που καθημερινά διασύρονται στις μικρές και μεγάλες οθόνες του "πολιτισμένου" κόσμου σαν "αιμοσταγείς φονιάδες"...

Δεν είμαστε οπωσδήποτε εκείνοι που θα αρνηθούν το δικαίωμα ζωής των Εβραίων. Ούτε είμαστε εκείνοι που θα αρνηθούν το ότι και οι Παλαιστίνιοι έχουν διαπράξει, εκτός από τις πράξεις ηρωϊσμού, και πράξεις φρικαλεότητας. Και, οπωσδήποτε, αρνιόμαστε να δικαιολογήσουμε τον οποιονδήποτε πόλεμο.

Ξέρουμε ότι ο Μωχάμεντ Χαμντάν είναι κι αυτός ένας στρατιωτικός, που όπως τόσοι άλλοι, έτσι κι αυτός "παίρνει και εκτελεί διαταγές ανωτέρων του", πολλές από τις οποίες είναι εγκληματικές. Ξέρουμε ότι μια απ'τις κύριες επιδιώξεις της PLO είναι η απόκτηση της εξουσίας (στη θέση της εξουσίας των Ισραηλινών) στην "ελεύθερη", μελλοντικά, Παλαιστίνη.

Οι Παλαιστίνιοι, όπως όλοι οι άνθρωποι, έχουν το δικαίωμα να ζήσουν ελεύθεροι και ν'αποφασίσουν οι ίδιοι με τον τρόπο με τον οποίο θα ζήσουν.

Αν θέλουν κράτος και εξουσία, δεν θα είναι ούτε ο πρώτος, ούτε ο τελευταίος λαός που θα σφυρηλατήσει μόνος του τις αλυσίδες της μελλοντικής σκλαβιάς του. Για την ώρα, όμως, οι αλυσίδες που δένουν τους Παλαιστίνιους είναι φτιαγμένες από άλλους, και, μάλιστα, όχι μόνο από τους Εβραίους, αλλά κι από τους Βορειοαμερικανούς και τους Δυτικοευρωπαίους. Και θα είμαστε οπωσδήποτε άδικοι αν εξισώσουμε το στρατό των κατεχόντων με το στρατό των κατεχομένων.

Πιστεύουμε πως ο Μωχάμεντ Χαμντάν είναι αθώος. Έχουν ήδη καταγγελθεί οι σε βάρος του σκευωρίες των Αμερικάνων που έχουν φτάσει ακόμη και στην πλαστογράφηση των εγγράφων που προσκόμισαν, όταν ζήτησαν την έκδοσή του, για να αποδείξουν πως αυτός είναι ο περίφημος "Ρασίντ" που τοποθέτησε τη βόμβα στο αεροπλάνο της TWA.

Πιστεύουμε, όμως, στην αθωότητα του Μωχάμεντ Χαμντάν και για έναν άλλο, πολύ σημαντικότερο λόγο. Ο Μωχάμεντ Χαμντάν δεν είχε άλλη επιλογή από τον ένοπλο αγώνα. Ο Μωχάμεντ Χαμντάν δεν είνει ούτε εθελοντής, ούτε επαγγελματίας στρατιώτης. Είναι στρατιώτης επειδή κάποιοι άλλοι (Ισραηλινοί, Αμερικάνοι, Ευρωπαίοι, Ελληνες) του απαγορεύουν να ζήσει αλλιώς.

Στη δίκη του θα είμαστε εκεί για να εκφράσουμε τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη μας στον αγώνα, όχι μόνο του Μωχάμεντ Χαμντάν, αλλά και όλων των Παλαιστίνιων που με το λόγο, με την πέτρα, το ντουφέκι και τη βόμβα αγωνίζονται για να επιβιώσουν. Και για να δηλώσουμε ότι κι εμείς αγωνιζόμαστε μαζί τους. Αγωνιζόμαστε για την ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΗ των Παλαιστινίων, των Εβραίων κι όλων των λαών του κόσμου. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ.

ΕΙΜΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Αντιρρησίας συνείδησης είναι ο άνθρωπος που διαφωνεί,αντιτίθεται,ανυπακοεί,αντιστέκεται ανάντια στο εξουσιαστικό κοινωνικό καθεστώς γιά λόγους ιδεολογικών πολιτικοκοινωνικών ανθρωπιστικών αρχών,πεποιθήσεως ή συνειδήσεως.Κατά συνέπεια αντίρρηση συνείδησης είναι η άρνηση στράτευσης ή υπηρεσίας οποιουδήποτε κρατικού ή στρατιωτικού μηχανισμού,η άρνηση φορολογίας,η άρνηση ψήφου ή συμμετοχής στις κοινοβουλευτικές εκλογές,η άρνηση εργασίας κάτω από καπιταλιστικές συνθήκες και η άρνηση στέγασης κάτω από το σύστημα της εκμίσθωσης. Η αντίρρηση συνείδησης είναι μιά αντικαθεστωτική πράξη, μιά ενέργεια άρνησης και αποδοχής της κατεστημένης κοινωνικής οργάνωσης και ταυτόχρονα μιά ενέργεια αντίστασης ενάντια στο καθεστώς.Σαν αντιεξουσιαστής πιστεύω ότι οι αντιρρησίες συνείδησης δεν έχουν τίποτα να ζητήσουν από τοκράτος ή να διαπραγματευτούν γιατί η αντίρρηση συνείδησης είναι μιά πράξη ασυμβίβαστη που δεν παζαρεύεται.Η διαπραγμάτευση με το κράτος σημαίνει αποδοχή της ύπαρξης και του ρόλου του καθώς και του καπιταλιστικού καθεστώτος.Η διαπραγμάτευση μειώνει την αξία της αντίρρησης συνείδησης και αποτελεί συμβιβασμό. Η άρνηση στράτευσης είναι ολική.Το αίτημα γιά εναλλακτική κοινωνική θητεία θεωρώ ότι είναι αυταπάτη γιά αυτούς που την απαιτούν νομικά κατοχυρωμένη από το κράτος.Δεν αποδέχομαι και τον όρο "κοινωνική θητεία" γιατί θεωρώ ότι είναι ανύπαρκτος και εντελώς παράλογος.Είναι ξεγελασμένοι αυτοί που πιστεύουν ότι είναι δυνατή μιά "εναλλακτική κοινωνική θητεία",όπου προσφέρονται υπηρεσίες σε μη προνομιούχες κοινωνικές τάξεις ή ομάδες μέσα στα πλαίσια του καπιταλιστικού καθεστώτος.

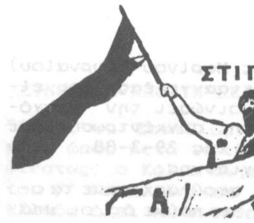
Το καθεστώς και το κράτος είναι ένας απόλυτα απάνθρωπος εκμεταλλευτικός εγκληματικός μηχανισμός που καθορίζει το κόστος ζωής των ανθρώπων ανάλογα με τα οικονομικά οφέλη που κερδίζει από το έργο των εργατών παραγωγών και καταστέλει θηριωδώς οποιαδήποτε παρέκλιση ή διατάραξη της επιβεβλημένης διά της βίας κατεστημένης κοινωνικής δομής.Οποιαδήποτε νομοθέτηση της "εναλλακτικής κοινωνικής θητείας" θα επιτευχθεί μέσα στα πλαίσια και στις συνθήκες του κατεστημένου όπου κάποιοι καθεστωτικοί φορείς φροντίζουν να την εκμεταλλευτούν οικονομικά με συνέπεια η αξία της να χάνεται.

Αυτοδιαχειριζόμενη "κοινωνικη θητεία" είναι αδύνατο να υπάρξει γιατί αυτό θα αποτελούσε αντίφαση του κοινωνικού συστήματος.Είναι αδύνατο να υπάρξει αυτοδιαχειριζόμενη "κοινωνική θητεία" όταν το κράτος με την επιβολή της βίας δεν αφήνει τους ανθρώπους παραγωγούς αυτής της κοινωνίας να διαχειρίζονται το προϊόν της εργασίας τους και προπάντων τους αποβλακώνει και τους εξαθλιώνει ηθικά γιά να τους μετατρέψει σε άβουλα ρομπότ ώστε να μην σκέφτονται την απελευθέρωσή τους δηλαδή την αυτοδιαχείριση.Το κράτος φροντίζει να παίρνει τον ρόλο του νταβατζή γιά λογαριασμό αυτών που το οικοδόμησαν σαν εκμεταλλευτικό μηχανισμό,γιά να ρυθμίζει την κοινωνική προσφορά ή υπηρεσία αυτών που εργάζονται και παράγουν.Είναι παράλογο να γίνονται υποθέσεις γιά νομοθέτηση αυτοδιαχειριζόμενης "κοινωνικής θητείας"γιατί αυτό θα αποτελούσε αντίφαση από την μεριά του κράτους το οποίο θα αυτοκαταργούσε τον διαχειριστικό,νταβατζίδικο,ρυθμιστικό κι εκμεταλλευτικό του ρόλο σαν μηχανισμός καταπίεσης.Τότε δεν θα υπήρχε λόγος να απειλήσει το κράτος τους αντιρρησίες συνείδησης προτείνοντας αυτοδιαχειριζόμενη "κοινωνική θητεία" ή φυλακή.Οτιδήποτε προτείνει το κράτος γιά την νομοθέτηση της "ενελλακτικής κοινωνικής θητείας" θα εξυπηρετούσε τους σκοπούς του και αυτούς που αντιπροσωπεύει.θα εξυπηρετούσε την οικονομική εκμετάλλευση.Η αντίρρηση συνείδησης είναι μιά επαναστατική πράξη.Δεν σκοπεύει στη μεταρρύθμιση αυτής της κοινωνίας αλλά στην υπονόμευσή της και στην ολοκληρωτική της κατάργηση.Η αντίρρηση συνείδησης είναι μιά επαναστατική πράξη όπου ο αντιρρησίας συνείδησης βγάζει τον εαυτό του έξω από τον φαύλο κύκλο της εξουσίας και των μηχανισμών της έτσι ώστε να μην γίνει ηθικός αυτουργός ή συνένοχος των εγκλημάτων της και ταυτόχρονα η ενέργειά του συνδέεται με την πρόθεση γιά μιά κοινωνία αντιεξουσιαστική στην οποία δεν υπάρχουν μη προνομιούχες τάξεις ή ομάδες ή το αντίθετο γιατί δεν θα υπάρχουν καθόλου κοινωνικές τάξεις.Η πραγματική ελευθερία συνίσταται στο ότι ο αντιρρησίας συνείδησης ή ο αρνητής στράτευσης όπως και ο κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος αυτό που δικαιούται το κατακτά ή το κάνει πράξη μονανός του χωρίς να το ζητά ή να το διαπραγματεύεται με κανένα μηχανισμό υποδούλωσης όπως το κράτος.Προσωπικά δεν ζητώ ούτε διαπραγματεύομαι με το κράτος το δικαίωμα να αρνιέμαι τη στράτευση γιά να κατοχυρωθεί νομικά.Δεν αναγνωρίζω καμμιά νομική κρατική κατοχύρωση.Η συνείδησή μου έχει κατοχυρώσει το δικαίωμα να μην υπηρετώ στον στρατό.Μοναδικός νόμος γιά μένα ή "νομική" κατοχύρωση είναι η συνείδησή μου.Και μόνο που έχω αρνηθεί την υπηρεσία στον στρατό καταπατώντας τον νόμο του κράτους αποδεικνύει ότι παίρνω τα δικαιώματά του μόνος μου και τα εφαρμόζω.Αν θέλει ο αντιρρησίας συνείδησης να προσφέρει υπηρεσίες εθελοντικά στους κοινωνικά αδύνατους,εκμεταλλευόμενους καταπιεσμένους,μη προνομιούχους αυτό το επιτυγχάνει υπονομεύοντας το καπιταλιστικό καθεστώς και κράτος.Η καλύτερη δυνατή "κοινωνική υπηρεσία" είναι η αλληλεγγύη των καταπιεσμένων κι εκμεταλλευομένων προλετάριων μέσω των αναρχοσυνδικαλιστικών οργανώσεων.Η αλληλεγγύη, ο αμοιβαίος σεβασμός,η αλληλοβοήθεια κι ο αντιεξουσιαστικός τρόπος ζωής είναι οι καλύτερες προϋποθέσεις γιά μιά δίκαιη κοινωνία τις οποίες πρέπει να εφαρμόσει ο αντιρρησίας συνείδησης αλλά και κάθε ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος.

Επειδή είμαι ολικός αρνητής στράτευσης και οπαδός της επαναστατικής αντιεξουσιαστικής βίας θέλω να δηλώσω στους αντιρρησίες συνείδησης που είναι "μη βίαιοι" και "εναλλακτικοί" ότι προσωπικά σέβομαι τις απόψεις τους,τους εφιστώ όμως την προσοχή στην τακτική που θα ακολουθήσουν γιά να μην γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης από την πλευρά του κράτους και γιά να μην είναι συνένοχοι στα εγκλήματά του.Η τακτική της παθητικής αντίστασης είναι πολλές φορές επικερδής γιατί είναι στην ουσία μιά μορφή ψυχολογικής βίας.Πιστεύω όμως ότι σαν αντικαθεστωτικοί οι αντιρρησίες συνείδησης πρέπει να συνδεθούν και να συνδυάσουν τον αγώνα τους με τα επαναστατημένα τμήματα των προλετάριων που αγωνίζονταιγιά την ανατροπή του καπιταλισμού και του κράτους.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΟΛΙΚΟΥ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

●●● Στις 14/5/91,οι 3 από τους προφυλακισμένους Παλαιστίνιους στη Πάτρα,έδοσαν συμπληρωματική κατάθεση.Συγκεκριμένα οι Αλ Νομπάνι,Ιμπραΐμ Παγκραΐράτ και Αλ Ζιρ Χαΐθάμ.Εγινε ακόμα γνωστό ότι η αστυνομία καταζητεί 2 ακόμα Παλαιστινίους.

●●● Στις 14/5/91,εκατοντάδες Πατρινοί πήραν μέροςσε συγκέντρωση ενάντια στην αποφυλάκιση του Α.Μαραγκού και σε πορεία προς το σχολείο,όπου δολοφονήθηκε ο Νίκος Τεμπονέρας.

●●● Στις 15/5/91,αναβλήθηκε στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά, η δίκη των 13 συλληφθέντων δραπετών από τις φυλακές Κορυδαλλού γιά τις 20/5/91.

●●● Οι μπάτσοι της θεσσαλονίκης αρχίζουν τώρα να ξεκαθαρίζουν και με τους Αλβανούς πρόσφυγες.Ετσι,60 Αλβανοί οδηγήθηκαν,στις 15/5/91,στο συνοριακό φυλάκιο Κρυσταλλοπηγής Φλώρινας και παραδόθηκαν στις αρχές της χώρας τους. Αυτό έγινε κατόπιν εντολών από την Αθήνα και με αφορμή έναν καυγά μεταξύ Αλβανών που κατέληξε σε μαχαίρωμα του ενός.Αλλά έχουμε κι άλλο κρούσμα ρατσισμού στη θεσσαλονίκη.Η νέα πρυτανική αρχή του Πανεπιστημίου έκλεισε στις 20/5/91,το εστιατόριο της φοιτητικής λέσχης γιά τους 3.500 Αλβανούς και άλλους πρόσφυγες.Μετά από την δυναμική παρέμβαση της Επιτροπής"Πολίτες ενάντια στον ρατσισμό",όμως,οι πρόσφυγες θα συνεχίσουν να σιτίζονται στην φοιτητική λέσχη.

●●● Επίθεση με ρουκέτα ενάντια στις εγκαταστάσεις της τσιμεντοβιομηχανίας ΧΑΛΥΨ,στον Ασπρόπυργο,στις 16/5/91,έκανε η Ε.Ο.17 Νοέμβρη.Η ΧΑΛΥΨ πριν δυό μήνες πουλήθηκε στην γαλλική ΣΙΜΕΝ ΦΡΑΝΣ,επειδή ήταν υπερχρεωμένη.

●●● Τις τελευταίες μέρες η αστυνομία έχει ξεκινήσει νέο κύμα συλλήψεων στη περιοχή των Εξαρχείων. Δεκάδες νέοι,κάθε βράδυ σχεδόν οδηγούνται στο 5ο αστυνομικό τμήμα γιά εξακρίβωση. Στις 14/5/91,μπάτσοι έριξαν από το μηχανάκι της,τη Γεωργία Σ. και της έσπασαν το πόδι.Αρκετή ώρα μετά ένα ιδιωτικό αυτοκίνητο μετέφερε την κοπέλα σε νοσοκομείο.

●●● Αποτυχημένη απόπειρα απόδρασης από τις φυλακές Αγίου Στεφάνου Πάτρας από 40 περίπου αλλοδαπούς κρατούμενους,στις 17/5/91. Οι κρατούμενοι την στιγμή της βραδινής καταμέτρησης επιτέθηκαν στους φύλακες,αλλά η γρήγορη κινητοποίηση άλλων φυλάκων και μπάτσων ματαίωσε την απόδραση. Στις 19/5/91,17 από τους 40 αλλοδαπούς οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα σαν πρωταίτιοι της απόπειρας.

●●● Σύμφωνα με δημοσίευμα της νέας εφημερίδας "ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ",στις 19/5/91, στην δίκη του Μοχάμεντ Χαμντάν, στις 17/6/91,πρόκειται να καταθέσουν σαν μάρτυρες Αμερικάνοι και Ιάπωνες πράκτορες μυστικών υπηρεσιών, μετά από συνεννοήσεις του υπουργείου εξωτερικών με το Στέιτ Ντιπάρμεντ.

●●● Οικοδόμοι του ΚΚΕ ξυλοκόπησαν κάποιους Πολωνούς,στο υπόγειο της Ομόνοιας,επειδή "σπάνε τα μεροκάματα και παίρνουν τις δουλειές".Σε τι διαφέρουν άραγε από τα μέλη του ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ που έχουν γεμίσει την Αθήνα με συνθήματα όπως:"Εξω οι ξένοι" ή "Τούρκοι γουρούνια" και άλλα διάφορα;

●●● Στις 18/5/91,ένας από τους προφυλακισμένους, γιά την έκρηξη της Πάτρας, Παλαιστινίους,Ασάρ Αλ Νομπάνι,μεταφέρθηκε στην Ασφάλεια Αττικής γιά περαιτέρω ανακρίσεις από τους μπάτσους της αντιτρομοκρατικής.Την ίδια μέρα ένας ακόμα Παλαιστίνιος,ο Χαλίντ Αουάντ έδωσε συμπληρωματική κατάθεση στην ανακρίτρια Σ.Καρατζά,γιατί, όπως λένε οι αρχές,δεν έχει πει λέξη ως τώρα.

●●● Στις 23/5/91,ο Αναρχικός ολικός αρνητής στράτευσης Νίκος Μαζιώτης,οδηγήθηκε στο Διαρκές Στρατοδικείο θεσ/νίκης,αλλά αναβλήθηκε η δίκη χωρίς να οριστεί νέα δικάσιμος.Ισχυρή αστυνομική δύναμη εμπόδιζε την είσοδο στην αίθουσα του δικαστηρίου,σ' αυτούς που του συμπαραστέκονται.Εν τω μεταξύ ένας ακόμα Αναρχικός,ο Κώστας Καλαρέμας,έκανε γνωστή την άρνησή του να στρατευθεί.

●●● Την νύχτα της 23/5/91, δυό αλλοδαποί,ο Τούρκος Τσουπ Γκελίλ και ο Ρουμάνος Ντάνουντ Γουαλέα, που είχαν συλληφθεί γιά κλοπές κι επρόκειτο να οδηγηθούν στον εισαγγελέα, απέδρασαν μέσα από το κρατητήριο του 8ου αστυνομικού τμήματος όπου εκρατούντο,αφού άνοιξαν τρύπα στον τοίχο.

●●● 3 μαθητές του 6ου Λυκείου Πάτρας,οι Γ.Μάρκου, Γ.Μαράτος και θ.Αμπατζής, κλήθηκαν στις 22/5/91, να καταθέσουν σε πταισματοδίκη γιά τις καταλήψεις του περασμένου χειμώνα,μετά από μήνυση κάποιου γονέα ο οποίος υποστηρίζει ότι "οι καταλήψεις" εμπόδιζαν τον γιό του να κάνει μάθημα". Οι 3 μαθητές δεν πήγαν γιά την κατάθεση,αλλά,μέσω δικηγόρων τους,κατέθεσαν κοινό υπόμνημα.

●●● Στις 25/5/91,καταδικάστηκε σε 12μηνη φυλάκιση με 3ετή αναστολή από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Χανίων,ο αντιπρόσωπος του τοπικού συλλόγου των δασκάλων Κ.Ντουντουλάκης, επειδή τον Νοέμβρη του 1990 είχε γράψει σε τοπική εφημερίδα των Χανίων, άρθρο με τίτλο "Ο Τσιναράκης και η τυφλή δικαιοσύνη τους".

●●● Στις 23/5/91,ο Παλαιστίνιος Αμπντούλ Ραχίμ Χαλέντ ή Χαλέντ Ισμαήλ, οδηγήθηκε στο Τριμελές Συμβούλιο Εφετών γιά να συζητηθεί η αίτηση των Ιταλικών αρχών γιά την έκδοσή του,αλλά η διαδικασία αναβλήθηκε γιά τις 28/5/91,λόγω της αποχής των δικηγόρων

●●● Στις 22/5/91, το Εφετείο Αθήνας ανέβαλε-γιά έκτη φορά-την δίκη των Καλίδου,Τσορώνη,Βολτέζου,Τεμπερεκίδη,Πετρόπουλου και Ιατροπούλου,αφού μετά τις 4μ.μ. οι δικηγόροι και οι γραμματείς των δικαστηρίων σταματούν να εργάζονται. Η ιστορία είναι γνωστή καιδε θα επαναλάβουμε τα του προηγούμενου τεύχους,εκτός από το να ζητήσουμε συγγνώμη γιά την μείωση των κατηγορουμένων από 6 σε 5... Γνωστά,λίγο-πολύ,και τα όσα-τραγικά-συνέβηκαν στις 22/5/91,με τις "αντεγκλήσεις"(βλ.βρισίδι και δη άγριο)μεταξύ κάποιων δικηγόρων και κάποιου κατηγορουμένου και δεν θα επαναλάβουμε ούτε αυτά...θα πούμε,μόνο πως κανείς απότους κατηγορούμενους δεν είναι μόνος του.

●●● Οι Αναρχικοί και, βέβαια και το δελτίο πληροφόρησης,πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πως δεν υπερασπίζονται απλά κάποιους συγκεκριμένους κατηγορούμενους και κρατούμενους,δεν "προωθούν"και δεν "προβάλλουν" πρόσωπα,προωθούν και προβάλλουν θέσεις και ιδέες. Μιά από τις θέσεις είναι και η κατάργηση του θεσμού της φυλακής,ενός θεσμού,όχι μόνο απάνθρωπου, αλλά και εντελώς άχρηστου εφ' όσον δεν εκπληροί τον σκοπό του,δηλαδή την προστασία των ανθρώπων και των αγαθών.Πρέπει να τονίσουμε, το ότι αρνούμαστε κατηγορηματικά την μυθοποίηση και την ηρωοποίηση των όποιων κρατουμένων,όπως αρνούμαστε και πάλι κατηγορηματικά την υποτίμηση της προσωπικότητας και την ποινικοποίηση της δράσης οποιουδήποτε κρατουμένου.Επιδιώκουμε την τοποθέτηση των πραγμάτων στις σωστές τους διαστάσεις και πιστεύουμε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ.3

πως οι υπερβολές,ακόμα και οι πιό καλόπιστες,βλάπτουν

●●● Στην Αθήνα,άρχισε την 1/6/91,το "παγκόσμιο συνέδριο εκδοτών εφημερίδων" , το οποίο ήρθε να παρακολουθήσει ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ,Μάνφρεντ Βέρνερ. Εκείνο που δεν ξέρουμε είναι το αν ήρθε γιά να δώσει συνέντευξη ή οδηγίες.Ο Μ.Βέρνερ,δεν παρέλειψε,ωστόσο να δηλώσει ότι η Ελλάδα,η Τουρκία,η Νορβηγία,η Ισλανδία,είναι αδιανόητο να είναι μέλη του ΝΑΤΟ και να μην είναι και μέλη της Δυτικοευρωπαϊκής Ενωσης. Ο Μητσοτάκης έσπευσε να συναινέσει.Δηλαδή να μας περιμένουν άσχημες μέρες;

●●● Στις 25/5/91,150 μπάτσοι έβγαλαν το άχτι τους πάνω στους Αλβανούς που σύχναζαν στην Ομόνοια.Με άγριο κυνηγητό και ξυλοδαρμούς συνέλαβαν 120 περίπου Αλβανούς,που τους πήγαν σε κελλιά στο Μεταγωγών κι από εκεί,την άλλη μέρα,τους μετέφεραν στο στρατόπεδο Κακκαβιάς Ιωαννίνων, όπου τους παρέλαβαν οι αρχές της χώρας τους.20 περίπου Βορειοηπειρώτες παρέμειναν στο στρατόπεδο,όπου συνωστίζονται εκατοντάδες άνθρωποι και οι συνθήκες διαβίωσης είναι άθλιες.Η ίδια επιχείρηση "αρετής" έγινε και στην θεσ/νίκη,με αφορμή μικροκλοπές που έκαναν πεινασμένοι νεαροί Αλβανοί Δεν φτάνει δηλαδή που οι Νεοδημοκράτες τους έταξαν τον ουρανό με τ'άστρα,όταν τους διευκόλυναν να έρθουν στην Ελλάδα,δεν φτάνει που τους άφησαν να περιπλανιούνται εξαθλιωμένοι χωρίς δουλιά,φαγητό και στέγη,τώρα τους στέλνουν πίσω στην Αλβανία,με την ίδια,ίσως και την χειρότερη μοίρα.

●●● Στις 28/5/91,το Τριμελές Συμβούλιο Εφετών, αποφάσισε να εκδοθεί στις ιταλικές αρχές,ο 57χρονος Παλαιστίνιος Αμπντούλ Ραχίμ Χαλέντ,που κατηγορείται ότι συμμετείχε στην επίθεση ενάντια στο κρουαζιερόπλοιο ΑΚΙΛΕ ΛΑΟΥΡΟ,το 1985.Ο Χαλέντ,μέσω των δικηγόρων του,άσκησε έφεση κατά της απόφασης.

●●● Παραιτήθηκε,στις 28/5/91,ο εκ των συνηγόρων των Καλαμπόκα,Μαραγκού και Σπίνου,δολοφόνων του Ν.Τεμπονέρα,Μιχάλης Αρβανίτης,καταγγέλοντας ότι τοπικά στελέχη της Ν.Δ.,στην Πάτρα , παρεμβαίνουν στο έργο του.

●●● Στις 29/5/91,η Ε.Ο. 17 Νοέμβρη,χτύπησε με ρουκέτα τις εγκαταστάσεις της ζυθοποιίας LOWENBRAY,στο χωριό Κυπαρίσι,5 χλμ από την Αταλάντη.Προκλήθηκαν σημαντικές υλικές ζημιές.

●●● Στις 31/5/91,άλλοι 230 Αλβανοί εκδιώχθηκαν κακήν κακώς,από την Πάτρα.Ο Πολύδωρας δήλωσε ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να τους ανεχθεί άλλο και θα συνεχίσει τις απελάσεις.

●●● Στις 31/5/91, συνδικαλιστές της Πειραϊκής- Πατραϊκής,μπήκαν στο γραφείο του προέδρου της εταιρίας Οικονόμου και αφού τον έβγαλαν με το ζόρι έξω,έκαναν κατάληψη.Στην κατάληψη συμμετείχαν και μέλη της ΔΑΚΕ που διαφωνούν με την κυβερνητική επιλογή γιά να κλείσει η εταιρία.

●●● Τριήμερο αλληλεγγύης στον Αναρχικό ολικό αρνητή στράτευσης Νίκο Μαζιώτη,οργάνωσαν οι ολικοί αρνητές και ομάδες Αναρχικών στην θεσ/νίκη,στις 1,2 και 3/6/91.Την πρώτη μέρα παίχτηκε από ομάδα Αναρχικών μαθητών το θεατρικό έργο "Φάρμα των ζώων".Την δεύτερη μέρα έγινε συναυλία παραδοσιακής μουσικής.Την τρίτη μέρα προβλήθηκε η ταινία "Το τραίνο της μεγάλης φυγής".

●●● Αναβλήθηκε η δίκη του Νίκου Μαζιώτη,που επρόκειτο να γίνει στις 4/6/1991 λόγω της αποχής των δικηγόρων.

●●● Μετά από 16 χρόνια,τότε που οι Ροδίτες πέταγαν τους Αμερικάνους στην θάλασσα και συγκρούονταν με την αστυνομία,οι Αμερικάνοι ξαναπήγαν στην Ρόδο, χωρίς ν'ανοίξει ούτε ρουθούνι.Στις 2/6/91,ένα αεροπλανοφόρο κι ένα αντιτορπιλικό ξέβρασαν στο νησί 6.600 Αμερικάνους ναύτες γιά ξεκούραση,από τις ένδοξες ναυμαχίες του Περσικού Κόλπου.

●●● Ο δήμαρχος Πειραιά Σ. Λογοθέτης,αφού στην αρχή απέλυσε τους 170 συμβασιούχους εργαζόμενους του Δήμου,τώρα τους επέβαλε πρόστιμο 28.560.000 δρχ(!!!),επειδή,κατασκηνώνοντας έξω από το δημαρχείο,διαμαρτυρόμενοι γιά την απόλυσή τους,"χρησιμοποιούν αυθαίρετα δημοτικό χώρο"(σύμφωνα με την γνώμη του δημάρχου).Βλέπετε η πολύ ανανέωση κι η πολύ παρέα με τον Ανδρουλάκη τι κάνουν.

●●● Απορρίφθηκε,στις 3/6/91,από το Κακουργιοδικείο Αθήνας,η αίτηση του εισαγγελέα Εφετών Κ.Πουλή που ζητούσε να γίνει η δίκη των Χ.Μαρίνου και Κ.Σμυρναίου,τον Ιούνη.Η δίκη θα γίνει στις 6/11/91.

●●● Οι εργαζόμενοι στις εταιρίες ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ και ΛΑΡΚΟ,μάλλον,θα πάρουν το δρόμο της ανεργίας,μετά την πώληση των εταιριών σε ιδιώτες,ενώ οι εργαζόμενοι στου ΠΕΤΖΕΤΑΚΗ έχουν να πάρουν χρήματα αρκετό καιρό τώρα επειδή δεν υπάρχει... διοίκηση στην εταιρία.

***Κι όμως, ο Μιχάλης Καραπάνος πιάστηκε στις 31-5-91 και δικάζεται στις 11-6-91 επειδή "προσέβαλε το σύμβολο", αυτό το σύμβολο της απάτης, της εκμετάλευσης, της βίας που οι εξουσιαστές τις ονομάζουν "πατρίδα" και που οι εξουσιαζόμενοι υποχρεώνονται να "χύνουν γι' αυτήν το αίμα τους".

***Στις 26-6-91, στο Γ'Τριμελές Εφετείο Αθήνας, δικάζεται ο Βασίλης Καραπλής κατηγορούμενος για "θρασύτητα κατά της αρχής", επειδή στις 29-3-88 είχε συμμετάσχει σε συγκέντρωση της Αναρχικής Πρότασης/Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, στα πλαίσια της διεθνούς ημέρας συμπαράστασης στον καταδικασμένο σε θάνατο Γιαπωνέζο Αναρχικό Κατσουχίσα Ομόρι. Στη συγκέντρωση εκείνη είχαν συμμετάσχει 5 διαδηλωτές και περισσότεροι από 1000 μπάτσοι, που είχαν αποκλείσει την περιοχή των Πμοπυλαίων. Μικρή λεπτομέρεια: το κλητήριο θέσπισμα κατά του Καραπλή υπογράφει ο εισαγγελέας Κ. Πουλής (ο ίδιος που ζήτησε την επίσπευση της εκδίκασης της υπόθεσης Μαρίνου-Σμυρναίου) ενώ ο εισαγγελέας, που είχε ανακοινώσει την απαγόρευση της συγκέντρωσης και πορείας της 29-3-88, ήταν ο Ζυγογιάννης.

***Και αφού αρχίσαμε τα ονόματα, ας πούμε ότι οι μπάτσοι-μάρτυρες κατηγορίας κατά του Μιχάλη Καραπάνου (που δεν εμφανίστηκαν στη δίκη) στις 1-6-91 η οποία αναβλήθηκε είναι οι: Σχοινάς Κων. και Ραφτόπουλος Αγαθοκλής, της "ομάδας Ζ".

***Στις 31-5-91 έγινε μια μίνι πορεία με μηχανές στο κέντρο της Αθήνας για την υπόθεση του ολικού αρνητή στράτευσης Ν.Μαζιώτη.Πετάχτηκαν δεκάδες τρυκάκια κι στο τέλος έγινε παρέμβαση, στα Προπύλαια με μοίρασμα προκηρύξεων. Στις 2-6-91, έγινε συναυλία στην ΑΣΟΕΕ, για τον ίδιο λόγο.

***Η τρομοκρατική οργάνωση "Δημ.Τσεβας" ΞΑΝΑΧΤΥΠΗΣΕ.. Αυτή τη φορά θύματά της ήταν μετά την ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ η 48 ΩΡΕΣ,το ΕΘΝΟΣ, η ΝΙΚΗ το ΠΟΝΤΙΚΙ,η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ.

***Πενήντα ολόκληρα χρόνια μετά την αεραποβαση των χιτλερικών στρατευμάτων στην Κρήτη, οι Κρητικοί έζησαν μιαν άλλη αεραπόβαση: 3000 περίπου ΜΑΤάδες και 1000 περίπου μπάτσοι με πολιτικά, μέλη της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, ΕΥΠίτες καθώς και κάθε λογής ξένοι πράκτορες μεταφέρθηκαν αεροπορικά απο την κεντρική Ελλάδα και κατέλαβαν καίριες θέσεις στο νησί. Αποστολή τους: η προστασία κάποιων χιτλερικών-συγνώμη -δημοκρατικών ηγετών, όπως ο Δούξ του Κέντ, ο Κόλ, ο Μητσοτάκης καθώς και κάποιων χιλιάδων Αγγλών, Αυστραλών, Νεοζηλανδών, αλλά και ES-ES που έφτασαν στην Κρήτη για να θυμηθούν την παλιά τους έχθρα, την τωρινή τους φιλία και την παντοτινή τους απέχθεια για το νησι και τους ιθαγενείς κατοίκους του. Παρά τον ψυχολογικό πόλεμο πάντως που εξαπόλυσαν οι κατακτητές για να πείσουν τον ντόπιο πληθυσμό να συμφιλιωθεί με τις δυνάμεις κατοχής και να συμμετάσχει στις σκηνοθετημένες απο τον Μίνω Βολονάκη κι άλλους εξωμότες φιέστες, οι ντόπιοι κλείστηκαν στα σπίτια τους. Μόνο καμμιά εκατοστή εν ενεργεία και απόστρατοι στρατιωτικοί, καθώς και κάποιοι -μάλλον δεν θα ήταν ντόπιοι- που πήραν προσκλήσεις απο τα γραφεία της ΝΔ, παρακολούθησαν τελικά την πολυδιαφημισμένη συναυλία της 25-5-91 στα Χανιά. Μαζί μ' αυτούς θα πρέπει, βέβαια, να συνυπολογίσουμε και τους πάνω απο 5000 μπάτσους και μυστικούς που-για το φόβο των Ιουδαίων-είχαν αποκλείσει κάθε πρόσβαση στην περιοχή, σε ακτίνα, εκατοντάδων μέτρων απο τον τόπο της συναυλίας, χωρίς, ωστόσο, να μπορούν να καθαρίσουν τους δρόμους-τόσο των Χανίων, όσο και των άλλων πόλεων-απο τα τρυκάκια που διαλαλούσαν:

"Σ'ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΤΙΜΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ, ΟΤΑΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΟΙ ΤΙΜΕΣ, ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΚΙ ΟΙ ΞΕΦΤΙΛΕΣ...ΝΙΚΗ."

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 4

***Και τι ξεφτίλες! Λίγες μόνο ώρες μετά το τέλος της φιέστας, ο Κόλ, ο κληρονόμος του Γ' Ράιχ, δήλωσε πως η Ελλάδα έχει παραιτηθεί, απο τη δεκαετία του '50, απο κάθε αξίωση αποζημίωσης για την περίοδο του πολέμου και της κατοχής. Παράλληλα, η ΕΟΚ, θεωρεί την χώρα "κόκκινο φανάρι" για την ανάπτυξή της, ενώ οι ΗΠΑ, "ενδιαφέρονται" για τις μειονότητες... Και μέσα σ'όλα αυτά ο Μητσοτάκης κι η συμμορία του έχουν βαλθεί να ξεπατώσουν ότι έχει μείνει όρθιο στον τόπο και ξεπουλούν όσο-όσο, όχι μόνο τη χώρα αλλά, και τους κατοίκους της στα ξένα αφεντικά που, βέβαια, έχουν τόση εκτίμηση για τη ΝΔ, όσην έτρεφαν κι οι χιτλερικοί για τους ταγματασφαλίτες.

***Την νύχτα της 19-5-91 έντρομοι οι μπάτσοι του ΙΔ' αστυνομικού τμήματος στο Κερατσίνι αντίκρυσαν έξω απο την πόρτα ένα χαρτί στο οποίο υπήρχε ζωγραφισμένο το αστέρι της "17Ν. Αμέσως τέθηκε σε επιφυλακή το τμήμα, πλάκωσε η αντιτρομοκρατική ομάδα για έρευνες του γύρω χώρου, και το χαρτί στάλθηκε στα εργαστήρια της Ασφάλειας για εξέταση...Μετά την τρεμούλα οι μπάτσοι δήλωσαν πως το χαρτί μάλλον στερείται σοβαρότητας...ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ...

***Στις 22-5-91 έγινε εκδήλωση στα Προπύλαια αλληλεγγύης στον ολικό αρνητή στράτευσης ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ. Μέσα στο Πανεπιστήμιο εκείνη την ώρα γινόταν εκδήλωση για την ανακήρυξη ενός Ιάπωνα ως επίτιμου διδάκτορα του Πανεπιστημίου. Οι συγκεντρωμένοι εισέβαλαν στην αίθουσα και διάβασαν κείμενο για τον Ν.Μαζιώτη. Σαν συμβολική ενέργεια ήλωσαν δύο θρησκευτικά λάφυρα. Για αυτήν την ενέργεια ασκήθηκε δίωξη κατά αγνώστων απο το Πανεπιστήμιο. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πορεία, αφού πρώτα τα ΜΑΤ σταμάτησαν τη πορεία στο ύψος της Χρ.Λαδα, για να μην διασαλεύτουν οι εκδηλώσεις των μιλιταριστών για τη μάχη της Κρήτης...

***Αλλος ένας κρατούμενος πήρε το δρόμο προς την ελευθερία. Πρόκειται για τον 20χρονο Γιάννη Παγώνη, που δραπέτευσε απο τις φυλακές της Κασσαβέτειας. ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ

***Στο περιοδικό της Ελευθεροτυπίας "ΕΨΙΛΟΝ" της 19-5-91 στις σελίδες του "Ιού της Κυριακής" δημοσιεύεται μια έρευνα γύρω απο το ρόλο των ΜΜΕ στα συμβάντα στο Αν. Μπλόκ.

Ετσι αφού ομολογεί ότι τα θύματα στη Ρουμανία δεν ξεπερνούν τα 200 και ότι στην Τσεχοσλοβακία υπήρξε μέχρι και σκηνοθετημένος θάνατος μέλους της Stb (τσέχική ΚΥΠ) για να καρποφορήσουν τα σχέδια της ΚΑΓΚΕΜΠΕ για την ανατροπή των "σκληροπυρηνικών" του ΚΚΤσ. μας θυμίζει ότι πίσω απο τις αισχεμένες υπερβολές των ΜΜΕ γίνονταν πραγματικά μακελειά τόσο στον Παναμά απο τους Αμερικάνους (10000 νεκροί) ενώ την ώρα του θαυμασμού του σήριαλ "WAR IN THE GULF" η Μόσχα έμπαινε, στις Βαλτικές χώρες.Και ενώ μιλάει για τις δεξιές φυλλάδες, και τις σκόπιμες υπερβολές τους, δεν μας λένε ΤΙΠΟΤΑ οι "ιοί" για το ρόλο της Ελευθεροτυπίας,όταν "στήριζε την κάθαρση", και ΞΕΠΟΥΛΙΟΤΑΝ στον Βαρδινογιάννη, γράφοντας πρωτοσέλιδο:"80000 νεκροί στη Ρουμανία"...

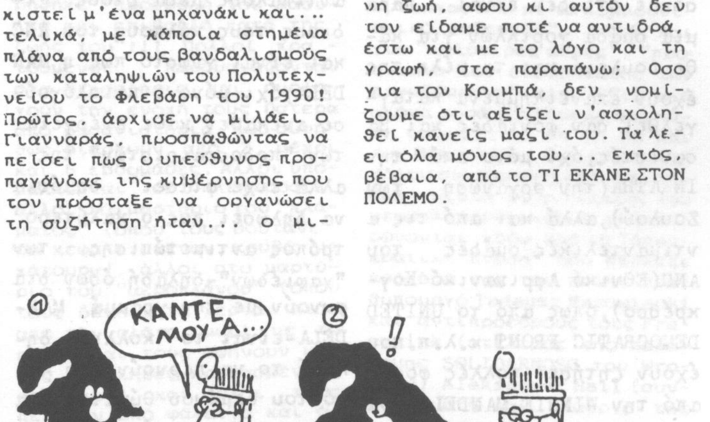
***Επεισόδια με άγριο ξύλο τραυματισμούς και συλλήψεις έγιναν στις 29-5-91 στα Γιάλτρα της Αιδηψού, όταν, δύο διμοιρίες ΜΑΤ,επιτέθηκαν για να διαλύσουν συγκέντρωση κατοίκων που διαμαρτυρόντουσαν για την εγκατάσταση ιχθυοτροφείου, στην περιοχή.Οι κάτοικοι έκαναν καθιστική διαμαρτυρία, για να εμποδίσουν τα μηχανήματα της εταιρείας "Γοργώ" να προχωρήσει σε εργασίες στο χώρο όπου πρόκειται να γίνει το ιχθυοτροφείο. Οι συγκεντρωθέντες παρά τις προειδοποιήσεις του εισαγγελέα Χαλκίδας και των επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης να φύγουν απο τη μέση του δρόμου, αρνήθηκαν να υπακούσουν και αυτό αποτέλεσε την αρχή "μάχης". Τα ΜΑΤ άρχισαν με μανία να χτυπούν τους συγκεντρωμένους, ανάμεσα στους οποίους ήταν γυναίκες και παιδιά. Στα επεισόδια τραυματίστηκαν 18 άτομα ενώ άλλοι 8 συνελήφθησαν.Οι οκτώ συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι, ενώ σε βάρος τους θα σχηματιστεί δικογραφία. Η εταιρεία "Γοργώ" παρά τις αντιδράσεις των κατοίκων θέλει να εγκαταστήσει ιχθυογεννητικό σταθμό σε έκταση 31 στρεμμάτων.

***"Ηθελα να ζωγραφίζω, αλλα τα χέρια μου έφτιχναν, μόνο καραγκιοζάκια... Ηθελα να παίζω κάποιο μουσικό όργανο, αλλά δεν κατάφερα τίποτα... Ηθελα να τραγουδήσω... Ηθελα να εκδηλωθώ αλλά δεν μπορώ να εκδηλωθώ παρά μέσα απο την πολιτική. Το είπε...ο Μιλτιάδης Εβερτ στην κάμερα του MEGA! Μήπως θέλει και να τον λυπηθούμε;

***"Με συμπάθεια", ομολογεί ο Μιχάλης Ζούβελος στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ της 4-6-91 ότι "έβλεπε τους αντιρρησίες συνείδησης". Γιατί άλλαξε; Μήπως επειδή "διαπίστωσε την παγκοσμιότητα της οργανώσεώς των", όπως ισχυρίζεται ο ίδιος;Η μήπως επειδή ο τέως Βασιλικός Επίτροπος (που έφυγε απο τα χουντικά στρατοδικεία όταν κατάλαβε πως η χούντα κατέρρεε) δεν τα κατάφερε να χρισθεί υποψήφιος βουλευτής (ούτε με το ΚΚΕ, ούτε με το ΠΑΣΟΚ) και τελικά κατέληξε στην φυλλάδα του Δημήτρη Ρίζου και στην ακροδεξιά (απ'όπου, άλλωστε, είχε ξεκινήσει); Τότε, πάντως, που το έπαιζε αριστερός είχε πεισε μητέρα "αυτοκτονημένου" επι χούντας (ήταν το 1975 ή 1976) ότι κατείχε στοιχεία για δολοφονίες στρατιωτών σε διάφορες μονάδες. Τώρα τα έχει άραγε ξεχάσει; Η μήπως δεν είχε ποτέ του τίποτε και το μόνο που έκανε ήταν να υποκλέψει ψήφους; Τι να πει κανείς μ'αυτον τον "άνθρωπο της πρίζας"

***Οσο για το γαλανόλευκο, πανί για το οποίο κόπτονται τόσοι και τόσοι (και ο Ζούβελος), πρέπει να πούμε ότι στη μακραίωνη ιστορία του έχει δεχτεί επάνω του απο το στέμμα μέχρι το πουλί της χούντας,περνώντας απ'όλους τους αγίους κι απ'όλες τις ποδοσφαιρικές ομάδες. Το φτύσιμο το μάραναν;.

***Μεσάνυχτα της 20/5/91, από την οθόνη της ΕΤ1, αρκετοί ήταν εκείνοι που παρακολούθησαν μιαν ακόμα "συζήτηση ειδικών και επωνύμων", απ'αυτές που, τελευταία, έχουν πάρει τη μορφή επιδημίας, τόσο στα κανάλια, όσο και στα ερτζιανά και στις σελίδες του "έντυπου" τύπου (αφού τώρα τελευταία μας έχουν ζαλίσει με τον "ηλεκτρονικό"). Θέμα της συζήτησης: "Η πτώση των αξιών στη σημερινή κοινωνία". (Δηλαδή, ένα θέμα που θα μπορούσε κάλλιστα να πέσει σε εξετάσεις κάποιου λυκείου). Εδώ, όμως, το θέμα δεν το ανέλυαν μαθητές, αλλά τρεις...επιστήμονες : Ο Χρήστος Γιανναράς, Καθηγητής Φιλοσοφίας στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών (που τώρα πια ακούει στο υποκοριστικό "Αττικό Πανεπιστήμιο"), ο Περικλής Πάγκαλος, απλός πολιτικός μηχανικός, αλλά πρόεδρος του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας (χ... ο Πινοσέτ στο Σαντιάγο - κατά τη φοράδα στο αλώνι) και ο Κώστας Κριμπάς, καθηγητής στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Την "εκφώνηση" του θέματος την έκανε, πάντως, κάποιος ανώνυμος σκηνοθέτης (αν το έγραφε στο τέλος του βίντεο, δεν το ξέρουμε, γιατί δεν αντέξαμε να το δούμε όλο) με μαγνητοσκοπημένες σκηνές κάποιων στημένων που περίμεναν να βρουν ταξί, κάποιου άλλου στημένου που υποτίθεται πως σφάδαζε απ'τους πόνους ενώ το πλήθος τον προσπερνούσε αδιάφορα, κάποιων άλλων που είχαν τσακιστεί μ'ένα μηχανάκι και... τελικά, με κάποια στημένα πλάνα από τους βανδαλισμούς των καταληψιών του Πολυτεχνείου το Φλεβάρη του 1990! Πρώτος, άρχισε να μιλάει ο Γιανναράς, προσπαθώντας να πείσει πως ο υπεύθυνος προπαγάνδας της κυβέρνησης που τον πρόσταξε να οργανώσει τη συζήτηση ήταν... ο μικρός του καφενείου, όπου ο κύριος καθηγητής πίνει τον φραπέ του' Στη συνέχεια, πήρε το λόγο ο Κριμπάς που εξήγησε ότι οι βάνδαλοι κατέστρεψαν, το Φλεβάρη του 1990, το Πολυτεχνείο χωρίς κανέναν απολύτως λόγο, ενώ το 1968 οι φοιτητές που τα έκαναν γυαλιά-καρφιά στο Berkeley, αγωνίζονταν ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Τελευταίον ακούσαμε τον Πάγκαλο να λέει πως το βίντεο ήταν κάπου προκατειλημμένο και προσπαθούσε να αντιπαραθέσει στην καλή κοινωνία τους κακούς ταξιτζήδες, τους κακούς περαστικούς, τους κακούς καταλήψεις (ευτυχώς δεν τόλμησε να μιλήσει για Αναρχικούς). Εκεί αλλάξαμε κανάλι. Και μείναμε, βέβαια, με κάποιες απορίες, που δεν πιστεύουμε, πάντως, ότι θα μας τις έλυναν οι τρεις "ειδικοί". Ο Πάγκαλος, που έκανε κι αντίσταση στη χούντα, τι έκανε, σαν πρόεδρος της Διεθνούς Αμνηστίας-Ελληνικό Τμήμα, για τους κρατούμενους των φυλακών που εξεγέρθηκαν τον Οκτώβρη του 1990; Σε ποιά πορεία και σε ποια συγκέντρωση έξω απ'τις φυλακές βρισκόταν; Εστειλε κανένα μήνυμα συμπαράστασης; Μήπως ειδοποίησε τα υπόλοιπα τμήματα της Διεθνούς Αμνηστίας να διαμαρτυρηθούν για τα όσα έγιναν τότε στην Ελλάδα; Μήπως ενδιαφέρθηκε να καταγγείλει το νόμο για την "αντιμετώπιση της τρομοκρατίας" ή τα βασανιστήρια σε βάρος των Τσιγγάνων; Μήπως διαμαρτυρήθηκε -ο ίδιος ή η οργάνωσή του - όταν σκότωναν τον Κουμή και την Κανελλοπούλου, τον Καλτεζά, τον Πρέκα, τον Κίκερη, τον Τσιρώνη, τη Σόνια και τις δεκάδες άλλα θύματα της μεταχουντικής, "κοινοβουλευτικής" χούντας; Ο Γιανναράς, 'δεν ρώτησε να μάθει, δεν κοίταξε να δει" αν οι "αξίες" που πέφτουν είναι αξίες; Με ποιόν τρόπο "φιλεί την σοφία" ο φιλόσοφος που αδιαφορεί για την ανθρώπινη ζωή, αφού κι αυτόν δεν τον είδαμε ποτέ να αντιδρά, έστω και με το λόγο και τη γραφή, στα παραπάνω; Οσο για τον Κριμπά, δεν νομίζουμε ότι αξίζει ν'ασχοληθεί κανείς μαζί του. Τα λέει όλα μόνος του... εκτός, βέβαια, από το ΤΙ ΕΚΑΝΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ.

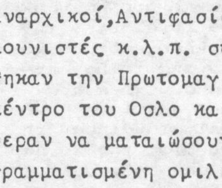

●●● Απαλλάχτηκε από τη κατηγορία του βασανισμού 4 ανηλίκων η WINNIE MANDELA, στις 14/5/91. Το δικαστήριο του Γιοχάννεσμπουργκ την καταδίκασε σε 5 χρόνια γιά απαγωγή και 1 χρόνο γιά συνεργεία σε άδικη επίθεση. Η καταδικασμένη άσκησε έφεση κι αφέθηκε ελεύθερη προσωρινά με εγγύηση. Ετσι, γράφτηκε ο επίλογος μιάς ακόμα ιστορίας, από αυτές που οι πολιτικές σκοπιμότητες της κάθε στιγμής συρρικνώνουν ή διογκώνουν, χωρίς ποτέ να δίνουν τις πραγματικές διαστάσεις τους. Στις 29/12/88 οι "ποδοσφαιριστές" της MANDELA UNITED FOOTBALL CLUB (της Ενωμένης Ποδοσφαιρικής Λέσχης Μαντέλα), απήγαγαν 4 παιδιά από την εκκλησία του λευκού μεθοδιστή πάστορα PAUL VERRYN, στο γκέττο του Σοβέτο. Η απαγωγή έγινε με εντολή της WINNIE MANDELA γιά να εξαναγκαστούν τα παιδιά να καταθέσουν ότι είχαν ομοφυλοφιλικές σχέσεις με τον πάστορα, πράγμα που θα χρησιμοποιόταν κατάλληλα από την προπαγάνδα του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσσου. Η MANDELA UNITED FOOTBALL CLUB, πρέπει να διευκρινίσουμε ότι δεν είναι παρά μιά ομάδα γοριλλών γιά κάθε δουλειά και τα μέλη της έχουν επανειλημμένα καταγγελθεί σαν φονιάδες και βασανιστές, όχι μόνο από την INKATHA (την οργάνωση των Ζουλού), αλλά και από τις αντιμαντελικές ομάδες του ANC (Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσσο), όπως από το UNITED DEMOCRATIC FRONT κ.λ.π. που έχουν ζητήσει πολλές φορές από την WINNIE MANDELA να ελέγχει περισσότερο τους μπράβους της. Λίγες μέρες, πάντως, μετά την απαγωγή βρέθηκε το πτώμα του ενός από τα 4 παιδιά, του JAMES MOEKETSI SEIPEI, γνωστότερου σαν "STOMPIE". Η εξέταση του πτώματος έδειξε ότι πριν πεθάνει ο STOMPIE είχε υποστεί άγρια βασανιστήρια. Τον Αύγουστο του 1990, ο "προπονητής" της "ποδοσφαιρικής ομάδας" της MANDELA, JERRY RICHARDSON, καταδικάστηκε σε θάνατο σαν άμεσος δράστης της απαγωγής και της δολοφονίας του STOMPIE. Στη δίκη του υποστήριξε πως ο STOMPIE "εκτελέστηκε επειδή ήταν πληροφοριοδότης της αστυνομίας", αλλά αρνήθηκε, βέβαια, να παραδεχτεί πως έπαιρνε εντολές από την MANDELA. Η MANDELA, στο δικαστήριο, είπε ότι στις 29/12/88 βρισκόταν στο BRANFORD, 400 χιλιόμετρα μακριά από το SOWETO. Οταν γύρισε, στις 31/12/88, ενημερώθηκε γιά τα όσα είχαν γίνει από την XOLISWA FARATI-που καταδικάστηκε κι αυτή σε 6 χρόνια σαν συνεργός στην απαγωγή και στα βασανιστήρια. Αποφάσισε τότε-είπε-να "καλύψει" την υπόθεση γιά χάρη των "φρουρών", αρνήθηκε ωστόσο ότι την εντολή της απαγωγής είχε δώσει η ίδια. Τελικά, δεν κατάφερε να πείσει το δικαστήριο, που πρέπει να πούμε πως αποτελούνταν αποκλειστικά από λευκούς. Είναι γνωστή η τακτική της ομάδας MANDELA απέναντι στους Ζουλού, αλλά και απέναντι στους πολιτικούς της αντιπάλους μέσα στους ίδιους τους κόλπους του ANC και είναι γνωστό πως η MANDELA, όχι μόνο δικαιολογούσε ανέκαθεν κάθε ενέργεια των "ποδοσφαιριστών" της, αλλά είχε φτάσει δημόσια να δηλώσει πως ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης των "χαφιέδων"-δηλαδή όσων διαφωνούν με την γραμμή MANDELA-είναι το "κολλιέ", δηλαδή το να περνούν στο λαιμό του δεμένου θύματος ένα λάστιχο αυτοκινήτου και να το ανάβουν, καίγοντάς το έτσι, ζωντανό. Η απαγωγή των 4 παιδιών, η δολοφονία του STOMPIE, η καταδίκη της MANDELA, συμπίπτουν χρονικά με μιά εποχή κοσμογονικών αλλαγών στη Νότια Αφρική και σοβαρών ανακατατάξεων- πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών-σε ολόκληρο τον κόσμο. Τη στιγμή που ο DE KLERK, ο NELSON MANDELA και ο επικεφαλής των Ζουλού, ο BUTHELEZI, έχουν αρχίσει έναν κύκλο καθημερινών σχεδόν συναντήσεων και συνομιλιών γιά τον τερματισμό του APARTHEID και την επίτευξη ειρήνης ανάμεσα στους Ξόσα, τους Ζουλού και τις άλλες αντιμαχόμενες φυλές-αλλά και ιδεολογικές και πολιτικές παρατάξεις-είναι φυσικό να προσπαθούν όλοι να χρησιμοποιήσουν την παραπάνω ιστορία, ο καθένας ανάλογα με τις δικές του επιδιώξεις και τα δικά του συμφέροντα. Οι πληροφορίες που αναφέρουμε είναι παρμένες από διάφορες ξένες εφημερίδες, από τις οποίες, άλλες έχουν θάψει την είδηση στα ψιλά κι άλλες την έχουν κάνει πρωτοσέλιδο. Θα ήταν πολύ εύκολο να καταδικάσει κανείς τους "άγριους και απολίτιστους Αφρικανούς" και να ζητήσει την παραμονή των λευκών ρατσιστών στην εξουσία, φουσκώνοντας ορισμένες πτυχές από τα γεγονότα και αποκρύβοντας άλλες. Εξ ίσου εύκολο θα ήταν το να αποκρύψει την είδηση εν ονόματι του "αγώνα των Αφρικανών γιά την απελευθέρωσή τους", ή ακόμα και να μιλήσει γιά σκευωρία κατά της αγωνίστριας WINNIE MANDELA. Και θα ήταν και τα δυό το ίδιο λάθος. Γιατί, τελικά, δεν έχει καμμιά απολύτως σημασία γιά τους κατοίκους της Νότιας Αφρικής το αν θα τους καίνε καρφωμένους σε σταυρούς οι λευκοί αφέντες ή αν θα τους φορούν το φλεγόμενο "κολλιέ" οι μαύροι αφέντες. Γιατί, τελικά, αν οι λευκοί αφέντες είναι άγριοι κι απολίτιστοι, άλλο τόσο άγριοι κι απολίτιστοι είναι κι οι μαύροι αφέντες και, φυσικά, κανένας "αγώνας" γιά την όποια "ελευθερία" δεν είναι δυνατό να δικαιολογεί τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες. Γιατί μπορεί να καταλαβαίνουμε και να δικαιολογούμε το ξέσπασμα της αγανάκτησης των καταπιεσμένων, όσο και αν είναι βίαιο κι αποτροπιαστικό, δεν θα μπορέσουμε όμως ποτέ να καταλάβουμε και να δικαιολογήσουμε ακόμα και το πιό ήπιο κι εξωραϊσμένο αδίκημα, όταν αυτό έχει σαν αποκλειστικό του κίνητρο την επιβολή της οποιασδήποτε μορφής εξουσίας. Και η αντίθεσή μας σ'αυτή την εξουσιαστική βία είναι ακόμα μεγαλύτερη όταν αυτή η βία ασκείται στο όνομα οποιωνδήποτε "πολιτισμών, ιδεολογιών, ελευθεριών". Γι'αυτό και είμαστε υποχρεωμένοι, γιά μιά φορά ακόμα να το τονίσουμε πως ο αγώνας κάθε καταπιεσμένου-λαού ή ατόμου- μας βρίσκει αλληλέγγυους στο μέτρο που έχει στόχο την χωρίς κανένα εισαγωγικό ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Μας βρίσκει όμως αποφασιστικά αντίθετους όταν γιά στόχο έχει την αντικατάσταση μιάς εξουσίας με μιά άλλη που θα ασκεί την ίδια ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ. Κι αυτό ισχύει γιά όλους τους αγώνες.

●●● Περισσότεροι από 500 Αναρχικοί, Αντιφασίστες, Κομμουνιστές κ.λ.π. συγκεντρώθηκαν την Πρωτομαγιά στο κέντρο του Οσλο και κατάφεραν να ματαιώσουν τη προγραμματισμένη ομιλία του αρχηγού του ακροδεξιού Νορβηγικού Προοδευτικού Κόμματος. (BLITZ, 9/5/91).

●●● Η Επιτροπή Αμυνας της Γαλλικής βουλής, ενέκρινε σχέδιο κατασκευής νέου πυραύλου πολλαπλών αποστολών που θα μεταφέρει συμβατική ή ακόμα και πυρηνική κεφαλή. Μετά την σχετική ανακοίνωση, στις 14/5/91, το θέμα θα παραπεμφθεί γιά συζήτηση στην ολομέλεια της Βουλής.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 7

●●● Στις 14/5/91, ο CLAUDE POPEREN, πρώην μέλος του πολιτικού γραφείου του Γαλλικού Κ.Κ. και τώρα "ανανεωτικός", αποκάλυψε δημόσια ότι στις εκλογές του 1981, το Κ.Κ. Γαλλίας είχε δόσει στα στελέχη του την εντολή να ψηφίσουν τον δεξιό VALERY GISCARD D'ESTAING.

●●● Με κατάθεση στεφάνου, στις 15/5/91, στο άγαλμα της JEANNE D'ARC στο Παρίσι, γιόρτασαν την καθολική αγία τα μέλη της "Εθνικής Παλινόρθωσης", μιάς οργάνωσης που θέλει να ξαναφέρει ...τους Βουρβώνους στο θρόνο της Γαλλίας...Στις 12/5/91, πάντως, η συγκέντρωση που είχαν αναγγείλει είχε απαγορευτεί από την αστυνομία.

***Στη διάρκεια της επισκεψής του στο Μπαχρέϊν, στις 8-5-91, ο υπουργός άμυνας των ΗΠΑ, Dick Cheney, αποκάλυψε ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση πρότεινε στους ηγέτες των κρατών του Κόλπου τη δημιουργία κοινής στρατιωτικής δύναμης για την άμυνα τους, υπο την ηγεσία-φυσικά-των Αμερικάνων. Δεν έγινε ακόμη γνωστό το αν οι Αραβες ηγέτες συμφώνησαν.

***Στις 12-5-91, 20.000 άτομα έκαναν διαδήλωση στη Σάναα της Υεμένης ζητώντας την επιβολή δυτικού τύπου κοινοβουλευτικού καθεστώτοςστη χώρα και τη ματαίωση του δημοψηφίσματος της 15-16-5-91 για το νέο σύνταγμα. Η διαδήλωση είχε οργανωθεί απο φιλοσαουδαραβικές και εξτρεμιστικές ισλαμικές ομάδες. Η αστυνομία δεν παρενέβη. Πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτό θα είναι το πρώτο σύνταγμα της Υεμένης που προέκυψε απο την ενοποίηση, στις 22-5-91 του Βορείου και του Νοτίου τμήματος της χώρας, που επι 300 χρόνια αποτελούσαν χωριστα κράτη. Ενα απο τα κύρια, πάντως, αιτήματα των διαδηλωτών ήταν η επιβολή της "σαρίας", δηλαδή του ισλαμικού δικαίου που αναγνωρίζει τις σωματικές ποινες (χειροκοπία, ευνουχισμο ρινοκοπία κλπ).

***Στο Ισραήλ στέλνει τα όπλα του ο... Λίβανος! Στις 10-5-91 ανακοινώθηκε, επίσημα ότι η Λιβανική Εθνοφυλακά φόρτωσε σ'ένα πλοίο τον βαρύ οπλισμό της κι απο το λιμάνι του Τζουνιέχ έστειλε τα όπλα στο Ισραήλ. Η κυβέρνηση περιορίστηκε να δηλώσει ότι "έχει τον απόλυτο έλεγχό της επιχείρησης"

***Εφυγε, τελικά, ο Μενγκιστου, αυτοεξόριστος στην Κένυα και στις 27-28/5/91, οι αντάρτες μπήκαν στην Αντις Αμπέμπα.

***Μας τέλειωσε κι ο Μενγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ, ο εξαίρετος αυτός κύριος που, αφού έδιωξε με τις πλάτες άλλων τον άλλον εξαίρετο κύριο, τον Χαϊλέ Σελασιέ, που το έπαιζε αυτοκράτορας, αφού στη συνέχεια καθάρισε όλους τους πρώην συνεργάτες του, επέβαλε, τελικά, στην Αιθιοπία τη δική του μοναρχία, με τη βοήθεια των Ρώσων και συνέχισε να το παίζει σοσιαλιστής-και μάλιστα με σφυροδρέπανο-ακόμα και μετά την αποχώρηση των τελευταίων και την αρχή του φλέρτ του με τους Αμερικάνους (που τον υποστήριξαν με την ίδια θέρμη που υποστήριζαν και τους αντιπά-

***Οσο για τους κατοίκους της χώρας, τους Αμάρα, τους Ερτρα, τους Τιγκρε, τους Γκάλα κλπ., απ'ότι φαίνεται τίποτε δεν αλλάζει, αφού όλα δείχνουν ότι ο εμφύλιος πόλεμος θα συνεχιστεί-τώρα, ανάμεσα στους "νικητές.-με τη βοήθεια, βέβαια, των Αμερικάνων και των Αγγλων "προστατών" του διεθνους δικαίου και ιδιοκτητών της "νέας τάξης πραγμάτων".

***Για αλλα τρία χρόνια θα παραμείνουν σε "κοινοβουλευτικό" γύψο οι Αιγύπτιοι σύμφωνα με απόφαση του Αιγυπτιακού κοινοβουλίου για τριετή παράταση της "κατάστασης έκτακτης ανάγκης" που είχε επιβληθεί στη χώρα απο το 1981, όταν ισλαμιστές εκτέλεσαν τον τότε πρόεδρο Ανουάρ Σαντάτ. Απο τους 458 βουλευτές, μόνο 30 ψήφισαν κατά της παράτασης.

●●● Μπορεί οι Ζαϊρινοί να κατέκτησαν το "δικαίωμα" να έχουν πολλά πολιτικά κόμματα, αλλά από ελευθερία δεν φαίνεται να έχουν προχωρήσει. 42 νεκροί, 28 βαριά τραυματισμένοι κι εκατοντάδες άλλοι, τραυματισμένοι ελαφρότερα είναι ο απολογισμός της άγριας επίθεσης των πραιτωριανών του δικτάτορα (τώρα, "κοινοβουλευτικού") Μομπούτου εναντίον των απεργών στα αδαμαντωρυχία της πόλης MBUJI MAYI, στις 13, 14 και 15 Απρίλη 1991.

●●● Εντονες ανησυχίες εκφράζουν κυβερνητικοί και μη κύκλοι της Αλγερίας γιά κάποια δημοσιεύματα σε εφημερίδες των ΗΠΑ και της Αγγλίας, το τελευταίο δεκαήμερο του Απρίλη του 1991. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα αυτά η Αλγερία θα αποκτήσει σύντομα-αν δεν έχει ακόμα αποκτήσει- πυρηνική βόμβα. Οι Αλγερινοί φοβούνται ότι τα δημοσιεύματα αυτά αποσκοπούν στην προετοιμασία της κοινής γνώμης των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης, γιά μιά μελλοντική επίθεση ενάντια στη χώρα τους, ιδιαίτερα, μάλιστα, μετά την φιλοϊρακινή στάση της Αλγερίας κατά τον πόλεμο του Κόλπου.

***Από τις αρχές του χρόνου εκατοντάδες άτομα κρατούνται-τα περισσότερα χωρίς δίκη-και υποβάλλονται σε βασανιστήρια στις φυλακές του Μαρόκου, λόγω της συμμετοχής τους σε αντιπολεμικές διαδηλώσεις καθώς και σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Σύμφωνα με καταγγελία του τμήματος της Βαρκελώνης της Διεθνούς Αμνηστείας, στις αρχές του 1991, δικαστής αρνήθηκε να διαβάσει ακόμα και τις επίσημες αναφορές που έλεγαν πως οι δικαζόμενοι είχαν βασανιστεί, παρά το ότι οι τελευταίοι είχαν οδηγηθεί στο δικαστήριο με φορεία απ'το νοσοκομείο όπου νοσηλεύονταν. Σε μια άλλη περίπτωση, βασιλικό δικαστήριο καταδίκασε μέσα σε 26 λεπτά 52 άτομα που κατηγορούνταν για "αντικαθεστωτική δράση" σε ποινές που έφταναν τα 7 χρόνια! Σύμφωνα με την καταγγελία της Διεθνούς Αμνηστείας, οι παραπάνω παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι παρά συνέχεια της σωρείας των παραβιάσεων που έχουν σημειωθεί στο Μαρόκο, στη διάρκεια των τελευταίων 30 χρόνων. Η άσκηση ακόμα και της πιο ανώδυνης κριτικής στην πολιτική του βασιλιά και της κυβέρνησης του Μαρόκου, μπορεί να θεωρηθεί "προσβολή της εσωτερικής ασφάλειας", αδίκημα που τιμωρείται με κάθειρξη 5-20 ετών. Το 1982, ένας ποιητής καταδικάστηκε σε κάθειρξη 15 ετών επειδή σε ποιητική του συλλογή ανέφερε τις λέξεις "κοινωνική αδικία" και "καταπίεση", πράγμα, που ούτε λίγο-ούτε πολύ, θεωρήθηκε "προσβολή του βασιλιά και επιβουλή κατά της ζωής του"!!! Πολλοί κρατούμενοι, παρουσιάζονται στα δικαστήρια και ομολογούν την ενοχή τους ύστερα από βασανιστήρια, που συνήθως διαρκούν από 2 μέχρι και 6 εβδομάδες. Αλλοι υποβάλλονται σε ηλεκτροσόκ, άλλοι στο μαρτύριο του "κλάματος" (όπου τους βουτάνε το κεφάλι σ'έναν κουβά με κάτουρα), άλλοι στο μαρτύριο του "αεροπλάνου" (όπου τους δένουν τα χέρια, πίσω από την πλάτη, μαζί με τα πόδια και τους αφήνουν μέρες ολόκληρες κρεμασμένους από εκεί), και όλοι τους περνούν από φάλαγγα και άγριους ξυλοδαρμούς. Σύμφωνα με την καταγγελία, ελάχιστοι είναι οι κρατούμενοι που αφήνονται ελεύθεροι μετά την έκτιση της ποινής που τους επέβαλε το δικαστήριο. Ατομα που είχαν καταδικαστεί σε 5ετή φυλάκιση, στις αρχές της δεκαετίας του 70, για συμμετοχή στο αποτυχόν πραξικόπημα, εξακολουθούν να βρίσκονται στις φυλακές. Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, 29 απ'αυτούς τους κρατούμενους είναι ετοιμοθάνατοι, ενώ ο αριθμός αυτών που πέθαναν απ'τα βασανιστήρια παραμένει ανεξακρίβωτος. Η Διεθνής Αμνηστεία ανεβάζει τους πολιτικούς κρατούμενους σε 650. (σημ. του "Α": Πραγμα που μας κάνει να πιστεύουμε πως πρόκειται για περισσότερους απ 2.000, παρά τις κάποιες αμνηστεύσεις του Απρίλη του 1991). Πολλοί, επίσης, αντίπαλοι του καθεστώτος, που έχουν "εξαφανιστεί", πιστεύεται ότι εξακολουθούν να ζουν, κρατούμενοι σε μυστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στους παραπάνω αριθμούς, βέβαια, δεν περιλαμβάνονται τα μέλη του Μετώπου POLISARIO, της Δυτικης Σαχάρας, που έχουν πιαστεί αιχμάλωτοι. (ΑΝΑ, Νο 143, 22/4/91).

***Στις 11-5-91, έγινε η πρώτη διάσκεψη της Μαροκινής Οργάνωσης για τα Ανθρωπινα Δικαιώματα. Στη διάσκεψη καταγγέλθηκαν εκατοντάδες περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βασανιστηρίων, απαγωγων κλπ. Ιδιαίτερη ανησυχία εκφράστηκε για την αύξηση του αριθμού των κρουσμάτων που παρατηρείται απο τον Οκτώβρη του 1990.

***Το "Κόμμα Χ" είναι η νέα πλατφόρμα, με την οποία οι Δυτικοευρωπαίοι και οι Αμερικάνοι προσπαθούν να εδραιώσουν τη θέση τους στην Πολωνία, αφού ο Leh Walesa συντομα πρόκειται να πεταχτεί στα σκουπίδια σαν στιμένη λεμονόκουπα. Στις 12/5/91, το "ΚόμμαΧ" εξέλεξε, σαν πρόεδρό του τον Πολωνο-Καναδό πολυεκατομμυριούχο επιχειρηματία Stan Tyminski που στην πρώτη του κιόλας ομιλία προς τους Πολωνούς μίλησε για "απόλυτη ελευθερία της αγοράς", για "ιδιωτικοποίηση" όσων κρατικών επιχειρήσεων εχουν απομείνει, για "δίωξη όσων είχαν συνεργαστεί με το κομμουνιστικό καθεστώς", αλλά και για "καλύτερες μέρες", "προστασια του εισοδήματος των εργαζόμενων" κλπ. (Για μια ακόμα φορά τονίζουμε πως κάθε ομοιότητα, με τη ΝΔ και τον Μητσοτάκη, δεν είναι καθόλου συμπτωματική). Από την άλλη μεριά οι αντίπαλοι του νεοφιλελευθερισμού συσπειρώνονται γύρω από τη "Δημοκρατική Ενωση" που εξέλεξε πρόεδρό της τον πρώην πρωθυπουργό Tadeusz Mazowiecki και αντιπροέδρους τους Frasynink (στέλεχος της παράνομης SOLIDARNOSC του Wroclaw) Aleksander Hall (συνδικαλιστή και υπουργό της κυβέρνησης Mazowiecki, με αρκετή δύναμη ανάμεσα στους καθολικούς Πολωνούς) και τον Jacek Kuron (που θεωρείται ο "πατριάρχης" της αντίστασης στον Jaruzelski)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 8

ΓΙΟΛΣΑ

***Στις 26/4/91, ο Κανγκ Κυόνγκ Ντάε, φοιτητής, σκοτώθηκε με χτυπήματα σιδερολοστών από Νοτιοκορεάτες αστυνομικούς στη Σεούλ, στη διάρκεια βίαιων συγκρούσεων διαδηλωτών και αστυνομίας. Κεντρικό αίτημα των διαδηλωτών ήταν η παραίτηση της κυβέρνησης και του δικτάτορα στρατηγού Ρο Τάε Βου, που ανέλαβε την εξουσία, το 1987, μετά την πτώση του δικτάτορα Τσουν Ντο Χουάν εξαιτίας των βίαιων διαδηλώσεων που είχαν ξεσπάσει μετά τη δολοφονία-και τότε-ενός φοιτητή από τους μπάτσους. Με το ίδιο αίτημα, άλλωστε, 5 άλλοι βουδιστές φοιτητές αυτοπυρπολήθηκαν δημόσια από τις 26/4/91 μέχρι τις 14/5/91, ημέρα της κηδείας του Κανγκ Κυόνγκ Ντάε (που καθυστέρησε τόσο εξαιτίας των γραφειοκρατικών διατυπώσεων). Στις 14/5/91, το πρωί, μετά τη νεκρώσιμη τελετή, στο πανεπιστήμιο Μυουνγκτζί, το φέρετρο, που το κρατούσαν 20 φοιτητές, ντυμένοι στα άσπρα (χρώμα πένθους στην Κορέα), ξεκίνησε ακολουθούμενο από τους γονείς του δολοφονημένου και από περισσότερους από 2000 φοιτητές, με προορισμό την πλατεία του δημαρχείου στο κέντρο της νοτιοκορεάτικης πρωτεύουσας. Ο αρχηγός της αστυνομίας της Σεούλ, που είχε απαγορεύσει την εκδήλωση, είχε τοποθετήσει περισσότερους από 20.000 αστυνομικούς των ειδικών μονάδων αντιμετώπισης ταραχών, σ'όλους τους δρόμους που οδηγούσαν στο κέντρο της πόλης. Οι μπάτσοι είχαν αποκλείσει τους δρόμους με ατσάλινους φράχτες που στηρίζονταν πάνω σε θωρακισμένα οχήματα. Πιο πίσω ήταν παραταγμένες εκατοντάδες πυροσβεστικές αντλίες και οχήματα εκτόξευσης δακρυγόνων. Στο μεταξύ, χιλιάδες άλλοι φοιτητές ενώνονταν με την πορεία. Μόλις η πορεία είχε περάσει τα κτίρια του γυναικείου πανεπιστημίου Εχουά και ετοιμαζόταν να μπει στη λεωφόρο Σιντσόν, τρία χιλιόμετρα από το κέντρο της πόλης, οι αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν με καταιγισμό δακρυγόνων. Τότε ακούστηκε άγρια η φωνή της μανας του σκοτωμένου φοιτητή: "Πολίτες, βοηθήστε με να εκδικηθώ!". Στο άκουσμα της φωνής, χιλιάδες φοιτητές οπλισμένοι με πέτρες και μολότωφ όρμησαν στους μπάτσους. Τρία θωρακισμένα, κάμποσες αντλίες και αρκετοί μπάτσοι τυλίχτηκαν στις φλόγες. Οι μάχες συνεχίστηκαν όλη τη μέρα και αργά το βράδι το φέρετρο και ο κύριος όγκος της συγκέντρωσης αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν στο πανεπιστήμιο Γιονσέι, στα δυτικά της Σεούλ. Εκεί οι συγκεντρωμένοι αποφάσισαν να αναβάλουν για την επόμενη μέρα το σπάσιμο του αστυνομικού κλοιού και τη μεταφορά του νεκρού στο κέντρο της πόλης. "Η κηδεία του μάρτυρα Κανγκ είναι η αφετηρία ενός γενικευμένου αγώνα ενάντια στο καθεστώς Ρο", ανέφερε η ανακοίνωση που έστειλαν στον Τύπο. Αξίζει να σημειώσουμε ότι λόγω των γεγονότων, η νοτιοκορεάτικη κυβέρνηση μετέφερε εσπευσμένα τον Τούρκο πρωθυπουργό Οζάλ, που επισκεπτόταν επίσημα τη Σεουλ, από το ξενοδοχείο του στο κέντρο της πρωτεύουσας, σε άλλο ξενοδοχείο στα προάστεια. Σύμφωνα με τις πιο συντηρητικές εκτιμήσεις οι διαδηλωτές έφταναν τους 100.000 ενώ σύμφωνα με άλλες ξεπερνούσαν τους 400000. Την ίδια μέρα έγιναν διαδηλώσεις και σημειώθηκαν συγκρούσεις με την αστυνομία και σ'άλλες 14 πόλεις της Νότιας Κορέας με συμμετοχή -σύμφωνα με μετριοπαθείς εκτιμήσεις-200.000 διαδηλωτών. Την Τετάρτη, 15/5/91, οι φοιτητές ανακοίνωσαν ότι η κηδεία αναβάλλεται επ'αόριστο. Το φέρετρο του Κανγκ μεταφέρθηκε στο νεκροτομείο του πανεπιστημίου Γιόνσεϊ και εκατοντάδες φοιτητές το φυλάγαν όλο το 24ωρο, όχι μόνο τιμητικά, αλλά και επειδη υπήρχε φόβος να το αρπάξει η αστυνομία, ύστερα απο τη δήλωση του υπουργού εσωτερικών και αστυνομίας, Λη Σανγκ Γιεόν, ότι "μια χούφτα εξτρεμιστών κρατούν όμηρο το πτώμα του νεκρού φοιτητή", καθώς και τη δήλωση του Ρο Ταε Βου, που είπε ότι "Δεν πρόκειται ποτέ να αφήσουμε μια εξτρεμιστική μειοψηφία να πάρει με τις μολότωφ τον έλεγχο των δρόμων μας και να βυθίσει τη χώρα στο χάος ενάντια στη θέληση της πλειοψηφίας των Νοτιοκορεατών". Στο Γιονσέι έχει κρεμαστεί ένα τεράστιο μαύρο πανώ, που γράφει με άσπρα γράμματα "Κανγκ Κνονγκ Ντάε, Γιόλσα (Μάρτυρας)" πάνω απο ένα πορτραίτο του νεκρού φοιτητή. Η λέξη "γιόλσα" που μεταφράζεται μάρτυρας, σημαίνει στα Κορεάτικα "αυτός που θυσιάζει τον εαυτό του για τις ιδέες του". Εδώ κι εκεί, στο Γιονσεί και στα άλλα πανεπιστήμια της Νότιας Κορέας, εκτό μια της Νότιας Κορέας, εκτός απ'το πορτραίτο του Κανγκ, βλέπει κανείς αφίσες με τα πορτραίτα των υπόλοιπων "γιόλσα", αυτων που αυτοπυρπολήθηκαν σ'ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στο καθεστώς του Ρο Τάε Βου. Είναι η Παρκ Σέουνγκ Χη φοιτήτρια 19 ετών απ'το Κουανγκτζιού, ο Κιμ Γιουνγκ Γκυούνγκ φοιτητής 20 ετών απ'το Αντόνγκ, ο Τσον Σε Γιουνγκ φοιτητής 20 ετών απ'το Σονγκνάμ, ο Κιμ Κι Σολ συνδικαλιστής εργάτης 26 ετών απ'τη Σεούλ, ο Γιουν Γιονγκ Σου φοιτητής 20 ετών απ'το Κουανγκτζιού και ο Γιουν Γιουνγκ Χα εργάτης 20 ετών απ'τη Σεούλ. Υπάρχουν ακόμα φωτογραφίες του Παρκ Τσανγκ Σου, συνδικαλιστή εργάτη, 30 ετών, που σκοτώθηκε από μπάτσους στη διάρκεια της κράτησής του σε αστυνομικό τμήμα της Σεουλ, λίγες μέρες πριν τη δολοφονία του Κανγκ, και που, σύμφωνα με την κυβέρνηση "αυτοκτόνησε". Οι πολιτικές αυτοκτονίες δεν είναι κάτι το ασυνήθιστο στην Κορέα. Την εποχή της κατοχής της χώρας από την Ιαπωνία χιλιάδες Κορεάτες είχαν αυτοπυρποληθεί εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό τη διαμαρτυρία τους. Για τους Ευρωπαίους, αυτή η μορφή αγώνα είναι, βέβαια, ακατανόητη και βλακώδης. Οι Κορεάτες, όμως, σαν βουδιστές, πιστεύουν στη μετεμψύχωση. Είναι χαρακτηριστικό το ότι όταν ενέσκηψε στη χώρα ο χριστιανισμός, 10.000 περίπου άτομα αυτοπυρπολήθηκαν, δηλώνοντας με τον τρόπο αυτό τη νέα τους πίστη. Και δεκάδες είναι εκείνοι που έχουν αυτοπυρποληθεί από το 1945 (που η Νότια Κορέα κηρύχτηκε ανεξάρτητη) μέχρι σήμερα, σ'ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στις αυταρχικές και δικτατορικές κυβερνήσεις της χώρας. Η μεγάλη πλειοψηφία της Νοτιοκορεάτικης νεολαίας, ωστόσο, δεν έχει φτάσει ακόμα σε τέτοια όρια απελπισίας κι εξακολουθεί να αγωνίζεται με τη μολότωφ, με το δοκάρι, με την πέτρα ενάντια στο υποστηριζόμενο από τις ΗΠΑ καθεστώς του Ρο Τάε Βου. Στις 14/5/91, η αστυνομία είχε μπλοκάρει τους δρόμους, με ατσάλινους φράχτες, που οδηγούσαν στο κέντρο της Σεούλ. Χιλιάδες τύμπανα και θρησκευτικά γκονγκ που συνόδευαν την νεκρική πομπή, άρχισαν να κτυπούν και οι διαδηλωτές με τις πέτρες και με τις μολότωφ κατάφεραν να ανοίξουν δρόμο και να φτάσουν μέχρι το κέντρο της νοτιοκορεάτικης πρωτεύουσας. Εκεί, οι μπάτσοι τους κύκλωσαν κι άρχισαν τη μαζική ρίψη δακρυγόνων. Τέσσερεις ολόκληρες ώρες κράτησε η μάχη στο κέντρο της Σεούλ. Σύμφωνα με την αστυνομία, οι διαδηλωτές έριξαν περισσότερες από 25000 μολότωφ και πάνω από 240 τόνους πέτρες. Στη συνέχεια, αφού η επικήδεια τελετή είχε τελειώσει με την προσφορά φρούτων και δημητριακών στο νεκρό φοιτητή και με την αναπομπή δεήσεων από βουδιστές ιερείς, το φέρετρο, συνοδευόμενο από αρκετούς διαδηλωτές, ξεκίνησε τελικά γιά το Κουανγκτζιού (350 χιλιόμετρα νότια από τη Σεούλ, στην επαρχία Τσόλα). Οι μάχες, ωστόσο, αντίνα σταματήσουν με την αναχώρηση του φέρετρου από την Σεούλ, αναζωπυρώθηκαν καθώς οι διαδηλωτές άνοιγαν άλλα μέτωπα σε άλλα σημεία της πόλης. Μόνο το πρωί της 19/5/91, η πόλη κατάφερε να ηρεμήσει κάπως, έστω και κυριολεκτικά πνιγμένη στα ασφυξιογόνα, τα δακρυγόνακαι τους καπνούς. Περισσότεροι από 500 διαδηλωτές και μπάτσοι είχαν μεταφερθεί τραυματισμένοι σε νοσοκομεία. Η κατάσταση πολλών εξακολουθεί να παραμένει κρίσιμη. Αν, όμως, η Σεούλ φαινότανna ησυχάζει, στο Κουανγκτζιού, η μάχη άρχιζε καθώς η αστυνομία είχε απαγορεύσει την περιφορά του φερέτρου στους δρόμους της πόλης, προτού να οδηγηθεί στο νεκροταφείο του Μανγκολουοντόνγκ, όπου βρίσκονται και οι τάφοι των μαρτύρων της εξέγερσης του 1980.

●●● Η αυτοπυρπόληση της 38 χρονης σερβιτόρας ΛηΤσονγκ Σουν, στις 18/5/91, αποτέλεσε το σύνθημα γιά την έναρξη της κηδείας του φοιτητή Κανγκ Κυόνγκ Ντάε, που είχε αναβληθεί στις 14/5/1991."Ολος ο λαός πρέπει να ενωθεί σε έναν αγώνα μέχρι θανάτου ενάντια στο καθεστώς Ρο.", έγραφαν εκατοντάδες χιλιάδες τρυκάκια που είχαν γεμίσει όλους τους δρόμους της Σεούλ και των άλλων πόλεων της Νότιας Κορέας. Η κηδεία του δολοφονημένου, από δυό μπάτσουςμε πολιτικά, φοιτητή συνέπιπτε με την αιματηρή καταστολή της εξέγερσης του Κουανγκτζιού, στις 18/5/80, όταν ο στρατός εισέβαλε και σκότωσε περισσότερους από 200 εξεγερμένους κατοίκους της πόλης. Ενας από τους διοικητές των δυνάμεων καταστολής ήταν κι ο σημερινός δικτάτορας Ρο Τάε Βου. Αλλωστε, το απόγευμα της κηδείας του Κανγκ, δυό ακόμα άτομα αυτοπυρπολήθηκαν στο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 9

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 8

Κουανγκτζιούρ 18χρονος μαθητής λυκείου Κιμ Τσουλ Σο κι ο 32χρονος οδηγός λεωφορείου Τσα Τάε Κουόν,ανεβάζοντας έτσι σε 8 τους αυτοπυρπολημένους(από τους οποίους μόνο οι 2 εξακολουθούν να χαροπαλεύουν νοσηλευόμενοι σε νοσοκομείο).Ο τύπος της Νότιας Κορέας λέει ότι πρόκειται γιά τη μεγαλύτερη σειρά αυτοκτονιών στη χώρα,μετά την περίοδο της Ιαπωνικής κατοχής. Οι εφημερίδες ανεβάζουν τον αριθμό των ατόμων που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις της 18/5/91 σε 300-500.000 άτομα,αυτόπτες μάρτυρες ωστόσο μιλούν γιά περισσότερα από 1.000.000,από τα οποία 500.000 μόνο στη Σεούλ.Απέναντι στους διαδηλωτές είχαν πάρει θέσεις 53.000 ένστολοι μπάτσοι(25000 στη Σεούλ)και σχεδόν διπλάσιοι με πολιτικά.Οι μονάδες του στρατού σε όλη τη χώρα είχαν τεθεί σε κατάσταση συναγερμού, πράγμα που είχε να γίνει από την εποχή των διαδηλώσεων που είχαν οδηγήσει στην πτώση του δικτάτορα Τσουν Ντου Χουάν και στην άνοδο τουΡο Τάε Βου.Η πορεία,με επικεφαλής το φέρετρο του Κανγκ ξεκίνησε το πρωί της 18/5/91 από το πανεπιστήμιο του Γυονσέι της Σεούλ,ενώ η Λη Τσονγκ Σου λουζόταν με βενζίνη κι έβαζε τέρμα στη ζωή της.Τη διοργάνωση της πορείας είχε αναλάβει το Τσονταεχνόπ(Εθνικό Φοιτητικό Συμβούλιο Νότιας Κορέας)το οποίο είχε μοιράσει δεκάδες χιλιάδες αντιασφυξιογόνες μάσκες και ξύλινα ρόπαλα στους διαδηλωτές. Αλλες ομάδες είχαν αναλάβει τον εφοδιασμό της πορείας με μολότωφ.Οπως και στις

●●● Μετά την κηδεία του δολοφονημένου από τους μπάτσους Κανγκ,στις 18/5/1991 αντί να "ησυχάσουν"τα πράγματα,καινούργιες διαδηλώσεις ξέσπασαν με αφορμή απόφαση του δικτάτορα Ρο Τάε Βου να αντικαταστήσει τον πρωθυπουργό Ροχ, στις 22/5/91,με τον θεωρούμενο "σκληρότερο" Τσανγκ. Στις 3/6/91,μάλιστα,οι φοιτητές περιέλουσαν τον νέο πρωθυπουργό με αυγά και αλεύρι, αναγκάζοντάς τον να ματαιώσει την διάλεξη που σχεδίαζε να δώσει σε πανεπιστήμιο της Νοτιοκορεάτικης πρωτεύουσας.

●●● Δυό χρόνια πέρασαν από την αιματηρή κατασολή της εξέγερσης των φοιτητών του Πεκίνου.Τι να πούμε;Τα λένε όλα οι εφημερίδες και μάλιστα φουσκωμένα από την μιά και ξεφούσκωτα από την άλλη...

●●● Η παραπάνω είδηση δεν θα μας απασχολούσε αν δεν είχαμε το πρόσφατο παράδειγμα προετοιμασίας της κοινής γνώμης των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης,κάμποσους μήνες πριν την "εισβολή" στο Κουβέϊτ και σε όλο το διάστημα από τις 2/8/90 ως τις 16/1/91,οπότε "άρχισε" ο πόλεμος.Μιλάμε,βέβαια,γιά πράγματα λίγο-πολύ γνωστά" όπως τα "τμήματα του υπερπυροβόλου του Σαντάμ" που περιπλανιόντουσαν σε όλη την Ευρώπη(ακόμα και στην Πάτρα),τα "μυστικά υπερόπλα του Ιράκ",η "χημική και βιολογική" επίθεση που ετοίμαζε ο "χασάπης της Βαγδάτης",οι "υπερπύραυλοι " κ.λ.π.Πρέπει,εδώ,να πούμε ότι η προετοιμασία αυτήδεν έγινε μόνο με κάποια μέσα μαζικής εξαχρείωσης. Εγινε και μέσω κάποιων εμπορικά γυρισμένων κινηματογραφικών ταινιών και βίντεο(βλ. "Οι Τρομοκράτες"," "Ακίλε Λάουρο"),μέσω κάποιων ενδεικτικών "μπεστ-σέλλερς " του στύλ SAS,αλλά και μέσω κάποιων εγκύρων και υπεράνω κάθε υποψίας εντύπων , από αυτά που ανήκουν στον λεγόμενο "ειδικό" κι "επιστημονικό" τύπο.Ετσι,το περίφημο SCIENTIFIC AMERICAN-που θεωρείται από πολλούς έγκυρο επιστημονικό περιοδικό και, οπωσδήποτε όχι πολιτικάντικο-στο τεύχος του,που κυκλοφόρησε τον Αύγουστο του 1990, δημοσίευε άρθρο που αναφερόταν στη "δύναμη πυρός" των διαφόρων κρατών της περιοχής του Περσικού Κόλπου.Στο άρθρο αναφερόταν ότι το Ιράκ είχε ήδη δοκιμάσει με επιτυχία πυραύλους,με εμβέλεια μεγαλύτερη από 1.600 μίλια(τους περίφημους Τεμούζ,που αποδείχτηκαν τελικά ανύπαρκτοι)και άφηνε να εννοηθεί ότι το Ιράκ ήταν πολύ πιθανό να διέθετε ατομικές και πυρηνικές βόμβες και πυραυλικές κεφαλές.Είναι φανερό ότι το άρθρο-που σαν πηγές του παρουσίαζε κάποιες αναλύσεις ινστιτούτων στρατηγικών μελετών,όπως του Λονδίνου ή της Στοκχόλμης-είχε συνταχθεί πριν την "εισβολή"του Ιράκ(στις 2/8/90),αφού το περιοδικό κυκλοφορεί την πρώτη κάθε μήνα.Εκτός από αυτό,όμως,πιστεύουμε πως η δημοσίευση του άρθρου δεν έγινε με πρωτοβουλία των εκδοτών του περιοδικού,αλλά με ωμή κυβερνητική παρέμβαση.Σ'αυτό συνηγορεί και η εξαφάνιση από τις σελίδες του περιοδικού - από τον Αύγουστο του 1990 μέχρι τον Απρίλη του 1991-του JOHN HORGAN,ενός συντάκτη που ασχολιόταν ιδιαίτεραμε θέματα που αφορούσαν την αμερικάνικη κοινωνία και που επανειλλημένα είχε επιτεθεί με τα σχόλιά του στην αμερικάνικη κυβέρνηση,στο Πεντάγωνο,την NASA κ.λ.π. και που είχε, αντίθετα.προβάλει προσωπικότητες της αμερικάνικης ζωής γνωστές γιά τις αντιεξουσιαστικές μέχρι καθαρά Αναρχικές τάσεις τους,σαντον NOAM CHOMSKY.

●●● Αυτή η κατάσταση σε ότι αφορά την αντιμετώπιση. των Αράβων που ζουν στις ΗΠΑ από τις αρχές,δεν είναι κάτι καινούργιο.Οι ενέργειες εναντίον των Αραβικής καταγωγής Αμερικανών χρονολογούνται τουλάχιστον από το 1972,όταν,μετά την "σφαγή του Μονάχου"(δηλαδή την επίθεση Παλαιστινίων κομάντος εναντίον της Ισραηλινής αθλητικής ομάδας, στην διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων)έβαλε σ'εφαρμογή την "επιχείρηση BOULDER",μιά επιχείρηση που,εκτός από τη "χαρτογράφηση" του Αραβο-Αμερικανικού χώρου,αποσκοπούσε και στη δυσφήμηση όλων των Αράβωνκαι των αραβικής καταγωγής Αμερικανών.Χιλιάδες άτομα κλήθηκαν τότε γιά "συνέντευξη" στα γραφεία τουFBI και της CIA με διάφορα προσχήματα.Αναμεσά τους ήταν και πολλοί Αμερικανοί που, χωρίς να έχουν αραβική καταγωγή,συμμετείχαν σε οργανώσεις συμπαράστασης σε Παλαιστινίους,ή σε οργανώσεις γενικά αντιρατσιστικές.Η δραστηριότητα αυτή του FBI και της CIA κατάφερε να μείνει μακριά από την δημοσιότητα επί 15 ολόκληρα χρόνια.Κάθε φορά που Παλαιστίνιοι,ή άλλοι Αραβες πρόβαιναν σε κάποια δυναμική ενέργεια,στις ΗΠΑ ξεσπούσε ένα κύμα αντιαραβισμού που κλιμακωνόταν από τα απλά συνθήματα στους τοίχους μέχρι τις δολοφονίες.Ετσι,μετά την επίθεση των Παλαιστινίων στο ΑΚΙΛΕ ΛΑΟΥΡΟ-που πρέπει να πούμε ότι δεν είναι σίγουρο το ότι η ιστορία δεν ήταν,από την Μοσάντ,"φτιαχτή"-, το 1985,δυό μέλη της εξτρεμιστικής JEWISH DEFENSE LEAGUE(Ενωση Εβραϊκής Αμυνας) δολοφόνησαν με επιστολήβόμβα,τον αραβικής καταγωγής Αμερικανό,ALEX ODEH , στο SANTA ANA της Καλιφόρνιας.Οι δυό δολοφόνοι,στην συνέχεια,κατέφυγαν στο Κιργιάτ Αρμπά,έναν καταυλισμό φανατικών Ισραηλινών αποίκων,στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη.Πιάστηκαν πριν μερικούς μήνες ύστερα από αίτηση των ΗΠΑ γιά την έκδοσή τους κι αυτή την στιγμή εξακολουθούν να κρατούνται στο Ισραήλ.(ΒΛ. ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, τ.47).Λίγους μήνες πρίν,είχαν σημειωθεί βανδαλισμοί και βομβιστικές ενέργειες εναντίον τζαμιών κι εναντίον Αραβο-Αμερικανικών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 10

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 9

πολιτιστικών κέντρων,με αφορμή κάποια αεροπειρατεία σε αεροπλάνο της TWA, όπου και πάλι κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει την πιθανότητα του "στησίματος" της ιστορίας από την Μοσάντ.

●●● Οταν,στις αρχές του 1986,η αεροπορία των ΗΠΑ βομβάρδιζε απρόκλειτα τη Τρίπολη της Λιβύης,νέο κύμα αντιαραβικών ενεργειών ξέσπασε στις ΗΠΑ που έφτασε μέχρι τον ξυλοδαρμό από "πατριώτες",Αμερικανών Αραβικής καταγωγής καθώς κι Αράβων που σπούδαζαν στις ΗΠΑ.Εκείνη την εποχή το αμερικανικό Πεντάγωνο άρχισε να ετοιμάζει την επίθεση εναντίον του Ιράκ και την εισβολή κι εγκατάσταση αμερικανικών δυνάμεων στην περιοχή του Κόλπου. Στους κόλπους των μυστικών υπηρεσιών,η προετοιμασία του "Πολέμου του Κόλπου" ανατέθηκε στην "TASK FORCE ON TERRORISM"(Δύναμη Κρούσης κατά της τρομοκρατίας)μιάς μικτής υπηρεσίας του FBI και της CIA,επικεφαλής της οποίας ήταν ο τότε αντιπρόεδρος-και σήμερα πρόεδρος των ΗΠΑ-GEORGE BUSH.Από το 1986,λοιπόν,η TFT είχε ετοιμάσει ένα "σχέδιο έκτακτης ανάγκης" (CONTINGENCY PLAN),που πρόβλεπε ακόμα και την συγκέντρωση όλων των Αραβικής καταγωγής Αμερικανών πολιτών και την κράτησή τους σε "στρατόπεδα αιχμαλώτων πολέμου",στη περίπτωση κάποιας γενικευμένης ένοπλης σύρραξης.Μέχρι το 1987,όλοι μιλούσαν γιά "πιθανή ανάμειξη" της κυβέρνησης ή γιά "δάκτυλο των μυστικών υπηρεσιών"στις αντιαραβικές εκδηλώσεις που φούντωναν.Το 1987,τον Γενάρη,το FBI συνέλαβε 7 Παλαιστινίους και έναν Κενυάτη, στο Λος Αντζελες,κατηγορώντας τους,σύμφωνα με τον νόμο του MC CARRAN- WALTER (έναν νόμο της εποχής του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου,που στρεφόταν εναντίον των γερμανικής,ιταλικήςκαι κύρια εναντίον των ιαπωνικής καταγωγής Αμερικανών), γιά "εν γνώσει τους κυκλοφορία,διανομή,εκτύπωση ή επίδειξη υλικού"που προπαγάνδιζε "την ανατροπή της κυβέρνησης των ΗΠΑ" ή την "επικράτηση του παγκόσμιου κομμουνισμού". Σύμφωνα με το FBI,οι "LA-8" (όπως αναφέρονταν στον τύπο οι 8 συλληφθέντες)ήταν μέλη του Λαϊκού Μετώπου γιά την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης.Ακολούθησε δίκη, όπου αποδείχτηκε πως οι 8 δεν είχαν καμμιά σχέση με το Μέτωπο ή με οποιεσδήποτε δυναμικές ενέργειες και παρά την επιμονή του FBI το δικαστήριο αποφάσισε να μην απελαθούν από τις ΗΠΑ. Στο δικαστήριο οι 8 είπαν πως είχαν πέσει θύματα έντεχνα καθοδηγημένης από την κυβέρνηση και το FBI αντιαραβικής εκστρατείας και,στη διάρκεια αυτής ακριβώς της δίκης, αποκαλύφθηκε ο ρόλος της TFT καθώς κι η εκπόνηση του παραπάνω σχεδίου,που ο πλήρης τίτλος του ήταν:"Ξένοι Τρομοκράτες και Ανεπιθύμητοι:Ενα Σχέδιο Εκτακτης Ανάγκης"(ALIEN TERRORISTS AND UNDERSIRABLES:A CONTIGENCY PLAN-βλ.INS MEMORANDUM:ALIEN BORDER CONTROL CCMMITTEE,GROUP 4 CONTINGENCY PLANS,18/11/1986).Το σχέδιο είχε συνταχθεί από την Επιτροπή Συνοριακού Ελέγχου Ξένων του INS(Ινστιτούτο Εθνικής Ασφαλείας),στην οποία συμμετείχαν το FBI, η Τελωνειακή Υπηρεσία των ΗΠΑ και το Γραφείο Εθνικής Ετοιμότητας Εκτάκτων Αναγκών.Εκτός από την μεταφορά των "ξένων τρομοκρατών και ανεπιθύμητων"σε στρατόπεδα,σε έρημες περιοχές της Λουϊζιάνα και της Φλόριντα,το σχέδιο προέβλεπε και το "στήσιμο μιάς μικρής κλίμακας δοκιμαστικής υπόθεσης που θα οδηγούσε στη δημιουργία των απαραίτητων νιμικών προϋποθέσεων".Η εφαρμογή του σχεδίου ανετίθετο στη TFT του BUSH

Οπως είπε στη δίκη των 8 του Λος Αντζελες,ο καθηγητής DAVID COLE:"Αυτές οι διώξεις(των "LA-8") μοιάζουν να είναι φωτοτυπικά αντίγραφα των παραπάνω(του σχεδίου δηλαδή).(Σημ. του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ:Τα περισσότερα από τα παραπάνω στοιχεία προέρχονται από το περιοδικό COVERT ACTION,No 36, Ανοιξη 1991,που εκδίδεται στην Ουάσινγκτον και που έχει σαν στόχο του το ξεσκέπασμα των δραστηριοτήτων των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ).

●●● Οι εκτελέσεις θανατοποινιτών στο θάλαμο αερίων του PHOENIX,στην Αριζόνα των ΗΠΑ,που επρόκειτο να ξαναρχίσουν στις 7/6/91, μετά από 28 ολόκληρα χρόνια,αναβάλλονται και πάλι, επειδή οι δικαστικές αρχές ...ξέχασαν να ζητήσουν την άδεια της αρμόδιας επιτροπής περιβάλλοντος γιά την "απελευθέρωση κυανιούχου αερίου στην ατμόσφαιρα"!!! Ανακοινώθηκε στο PHOENIX, στις 27/5/91.

●●● Στις 27/5/91,ο υπουργός πληροφοριών του Κουβέϊτ,Αμάλ Αχμέντ,ανακοίνωσε ότι παρατείνεται γιά έναν ακόμα μήνα η ισχύς του στρατιωτικού νόμου που έχει επιβληθεί στην χώρα μετά την επάνοδο του "ελέω Αμερικανών" εμίρη.Στο μεταξύ,καθημερινά,δεκάδες πολιτικοί αντίπαλοι του μονάρχη δικάζονται,καταδικάζονται σε θάνατο κι εκτελούνται σαν "συνεργάτες των Ιρακινών".Συνήγορος 20 κατηγορουμένων Παλαιστινίων δήλωσε σε δικαστήριο, στις 21/5/91,ότι αδυνατεί να υπερασπιστεί τους πελάτες του εφ όσον,το δικαστήριο αρνείται να εξετάσει μάρτυρες υπεράσπισης ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο υπέρ των κατηγορουμένων.

●●● Στις 22/5/91,ο Αμπι Νάθαν,ο Ισραηλινός ειρηνιστής που από τις 27/4/1991 κάνει απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενος γιά την ψήφιση νόμου που απαγορεύειτις επαφές και τις συνομιλίες Ισραηλινών και Παλαιστινίων,απέρριψε έκκληση της Ισραηλινής βουλής γιά τερματισμό της απεργίας του επειδή "στρέφεται κατά του ηθικού του πληθυσμού" και δήλωσε ότι θα συνεχίσει μέχρι να αποσυρθεί ο νόμος ή να πεθάνει.Την ίδια μέρα, το Ισραηλινό πυροβολικό σφυροκόπησε το χωριό Σάκρα στο νότιο Λίβανο,με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 2 και να τραυματισθούν άλλα 2 άτομα.Πρέπει να σημειωθεί ότι το χωριό ήταν ανοχύρωτο και δεν έχει κανένος είδους στρατηγική σημασία.

●●● Στις 24/5/91 άρχισε η λειτουργία "αερογέφυρας" γιά την μεταφορά,από την Αιθιοπία στο Ισραήλ, περίπου 20.000 Φαλάσας (Αιθιόπων που έχουν ασπαστεί την εβραϊκή θρησκεία). Σύμφωνα με δηλώσεις Ισραηλινών επισήμων οι Φαλάσας θα εγκατασταθούν στην κατεχόμενη Παλαιστίνη,πράγμα που προκαλεί έντονες ανησυχίες στους Παλαιστίνιους.

ooo Στις 22/5/91,εκτελέστηκε από Παλαιστίνιους ο συνεργάτης των Ισραηλινών, ο Ταχέρ Μοχάμεντ Ταχέρ Νταννάλ,στη κατεχόμενη Δυτική Οχθη,κοντά στη Ραμάλα.

●●● Σε κάθειρξη 25 ετών καταδίκασε Ισραλιμό δικαστήριο,στις 27/5/91, τον Παλαιστίνιο Φουάντ Χασάν Ας-Σάρα γιά δήθεν "απόπειρα τοποθέτησης βόμβας", σε αεροπλάνο της ΕΛ-ΑΛ,το 1983.Σημειώνουμε ότι οι Ισραηλινοί στρατιώτες που πριν δυό χρόνια έσπασαν τα χέρια μικρών παιδιών μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες,εξακολουθούν να είναι ελεύθεροι και να υπηρετούν.

●●● Στις 26/5/91, Ισραηλινός στρατιώτης πυροβόλησε και σκότωσε νεαρό Παλαιστίνιο που πέταξε μιά πέτρα εναντίον πούλμαν που μετέφερε Ισραλινούς στρατιώτες,στη Χεβρώνα.Την ίδια μέρα,Ισραηλινοί στρατιώτες σκότωσαν τον Παλαιστίνιο αγωνιστή της Ιντιφάντα Ιμπραήμ Αμπντ- Ελ - Αχμέντ Κασάμ,23 ετών.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ.11

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ.10

***...Το 1800, η δυτικοευρωπαϊκή τεχνολογία και οι αδίστακτοι Αμερικάνοι έγιναν ιδιοκτήτες των πλουσιώτερων περιοχών της γης, κυριολεκτικά χωρίς να πληρώσουν δεκάρα. Τι έχει απομείνει σήμερα στις ΗΠΑ; Λίγες μόνο γενιές καλλιέργειες με μεθόδους υψηλής γειας με μεθόδους υψηλής τεχνολογίας έχουν καταντήσει το άλλοτε πλούσιο επιφανειακό χώμα σε κάτι, που ελάχιστα διαφέρει απο το υλικό που χρησιμοποιούν για τις καλλιέργειες στα ερευνητικά εργαστήρια και στο οποίο οι αγρότες είναι υποχρεωμένοι να ρίχνουν τεράστιες ποσότητες πανάκριβων λιπασμάτων προτού να ελπίσουν ότι θα θερίσουν τη σοδειά.

Το "Δυτικό θαύμα" του παρελθόντος βασιζόταν στο ξόδεμα του κεφαλαίου μας. Η πραγματική δοκιμασία επαλήθευσης της επιστήμης, της τεχνολογίας και του καπιταλισμού θα γίνει στη διάρκεια των επόμενων δύο αιώνων, όταν θα ανακαλύψουμε, το αν όλα αυτά μπορούν να συντηρήσουν ένα επίπεδο ζωής, βασισμένο στην κατανάλωση, αφού θα έχει εξαντληθεί όλο το διαθέσιμο κεφάλαιο... (Επιστολή του Richard Clark στο SCIENTIFIC AMERICAN, Μάης 1991-Απάντηση στο άρθρο "Επιστήμη, Τεχνολογία και Δυτικό θαύμα" των Nathan Rosenberg και Λ.Ε.Birdzell Jr. στο ίδιο περιοδικό, το Νοέμβρη 1990)

***Τη στιγμή που οι απανταχού της γής δεξιοί, συντηρητικοί, νεοφιλελεύθεροι πανηγυρίζουν τη συντριβή του "κομμουνισμού" (δηλαδή του κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού), στη μητρόπολη της οικονομίας της "ελεύθερης αγοράς" (δηλαδή του ιδιωτικού καπιταλισμού) τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά. Σε συνέντευξή του που παρουσιάστηκε απο την τηλεόραση, στις αρχές του Μάη, ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης, David Dinkins, ανακοίνωσε δρακόντεια, κυριολεκτικά, μέτρα για την αντιμετώπιση του ελλείματος στον προυπολογισμό του δήμου που αναμένεται ότι απο 400 εκατομμύρια δολλάρια (περίπου 80 δισ. δραχμές) θα ξεπεράσει τα 3,4 δισεκατομμύρια δολλάρια (663 δισ. δραχμές) τη χρονιά 1991-1992. Ανάμεσα στα μέτρα, που θα ισχύσουν απο την 1 Ιουλίου 1991, προβλέπεται: κλείσιμο των δημοτικών ζωολογικών κήπων, κλείσιμο των δημοτικών κολυμβητηρίων, περιορισμό του χρόνου λειτουργίας των βιβλιοθηκών, δραστικές περικοπές των δαπανών για τα δημοτικά νοσοκομεία (τα περισσότερα έχουν ήδη κλείσει), κατάργηση του προγράμματος αντιμετώπισης της παιδικής θνησιμότητας (που, ωστόσο, σε ορισμένες περιοχές της πόλης, όπως το Χάρλεμ, φτάνει σε ποσοστά τα επίπεδα του Μπαγκλαντές), του προγράμματος για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, του προγράμματος ενάντια στο AIDS κλπ. Θα μειωθούν σημαντικά οι μισθοί των εργαζομένων στο δήμο (που φτάνουν τους 240.000) και 25000 απ'αυτούς θα απολυθούν και θα μειωθεί ο χρόνος απασχόλησης (και βέβαια και η αμοιβή) άλλων 6000. Οσο για τα επιδόματα και τις καθε είδους παροχές σε άτομα με ειδικές ανάγκες, σε υπερήλικες, σε φτωχούς και στους 70.000 κατοίκους της πόλης που-σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία-δεν έχουν κανένα απολύτως περουσιακό στοιχείο, είναι ανίκανοι προς εργασία και δεν παίρνουν καμιά χρηματικήβοήθεια, όλα αυτά, βοηθήματα, ξενώνες δημοτικά συσσίτια, καταργούνται εντελώς. Κι ακόμη προβλέπεται η επιβολή ειδικών δημοτικών τελών στην κυκλοφορία των αυτοκινήτων, στη βενζίνη και στην καλωδιακή τηλεόραση. Μ'όλα αυτά ο δήμος ελπίζει να αντιμετωπίσει την επερχόμενη θύελλα. Μέχρι τότε, όμως, αγωνιά για τι αν θα πάρει το δάνειο των 600 εκατομμυρίων δολλαρίων που ζήτησε απο την πολιτεία της Ν.Υόρκης (που βρίσκεται σε χειρότερη οικονομική κατάσταση απο το δήμο), γιατί αλλοιώς δεν θα μπορέσει να πληρώσει στους εργαζομένους τους μισθούς του Ιουνίου.

***Ο 47χρόνος David Gates θα είναι ο νέος αρχηγός της CIA, ανακοίνωσε ο George Bush, στις 14-5-91. Ο Gates ήταν υποψήφιος και το 1987, είχε όμως αναγκαστεί να αποσυρθεί λόγω των στενών του σχέσεων με τους πρωταγωνιστές του Irangate, Oliver North και William Casey (τότε αρχηγού της CIA). Ο Gates έχει κάνει καριέρα σαν αναλυτής στη CIA, ειδικευμένος στα θέματα της Σοβιετικής Ενωσης και θεωρείται "γεράκι", δηλαδή οπαδός της σκλήρης γραμμής στις σχέσεις ΗΠΑ-ΕΣΣΔ. Εχει επανειλημμένα εκφράσει τη δυσπιστία του για τις καλές προθέσεις του Γκορμπατσώφ κι έχει αντιταχτεί στα διάφορα σχέδια αφοπλισμού των υπερδυνάμεων. Διαδέχεται τον William Webster που παραιτήθηκε στις αρχές του Μάη.

***Σύμφωνα με εκτιμήσεις Αμερικανών γιατρών, μέσα στους επόμενους 12 μήνες, 170.000 παιδιά θα πεθάνουν στο Ιράκ λόγω της τραγικής κατάστασης στην οποία βρίσκεται το σύστημα υγείας εξ αιτίας των πολεμικών επιχειρήσεων αλλά και εξ αιτίας της συνέχισης του "εμπάργκο". Πολλοί Αμερικανοί ζητούν την άμεση λήξη των "κυρώσεων" σε βάρος του Ιράκ, ο Bush, όμως, και η κυβέρνηση του επιμένουν στη μέχρις ενός εξόντωση όλων των Ιρακινών.

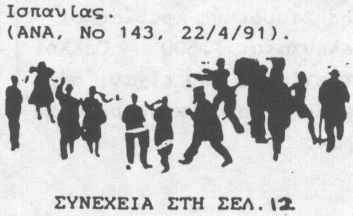
***Σε πρόστιμο 1.500 γαλλικών φράγκων (49.000 δρχ) καταδικάστηκε, στις 22/5/91 στην Aveyron, ο Christian Ricard, ιδρυτικό μέλος του φασιστικού Front National, επειδή εξέδωσε και κυκλοφόρησε τα "Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών". Η "δημοκρατική" Γαλλία επιμένει να λογοκρίνει ο,τιδήποτε θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι θίγει το Ισραήλ. Πριν ένα μήνα περίπου, άλλωστε, είχε ξεσπάσει σάλος στους κύκλους των "Πράσινων" της Γαλλίας επειδή το ένα τρίτο των μελών του κόμματος είχαν υποστηρίξει την έκδοση ψηφίσματος που καταδίκαζε τις αγριότητες των σιωνιστών στην κατεχόμενη Παλαιστίνη (βέβαια, το ψήφισμα καταψηφίστηκε από τα υπόλοιπα δύο τρίτα). Οσο για τους φασίστες του Λε Πεν, δεν θα μπορούσαν να βρουν καλύτερους συμμάχους από τους σιωνιστές...

***Στις 3/4/91, 50 περίπου Τούρκοι πρόσφυγες στο Bordeaux της Γαλλίας, άρχισαν απεργία πείνας μετά την απόφαση των γαλλικών αρχών να μην τους χορηγήσουν πολιτικό άσυλο και να τους στείλουν πίσω στην Τουρκία όπου οι περισσότεροι από αυτούς κινδυνεύουν να καταδικαστούν σε βαριές ποινές για καθαρά πολιτικούς λόγους. Οι απεργοί κλείστηκαν σ'ένα κτίριο απέναντι απ'τη μητρόπολη της πόλης και δήλωσαν πως είναι αποφασισμένοι να μην βγουν από εκεί παρά μόνο νεκροί ή ελεύθεροι. Με πρωτοβουλία κάποιων ευαίσθητων κατοίκων του Bordeaux, σχηματίστηκε μια επιτροπή συμπαράστασης στους απεργούς, από γιατρούς, δικηγόρους, παπάδες κι άλλους πολίτες. Οι απεργοί είχαν αποφασίσει να μην δεχτούν να εξεταστούν από κρατικούς γιατρούς. Στις 21/5/91, ο νομάρχης της περιοχής, Pierre Chassigneux, ανακοίνωσε ότι διόριζε κυβερνητικό εκπρόσωπο για συνομιλίες με τους απεργούς και την επιτροπή συμπαράστασης. Λίγες ώρες αργότερα, ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και ένας λόχος CRS (γαλλικών ΜΑΤ) απέκλειαν την περιοχή, "για να προστατέψουν το γιατρό της νομαρχίας που είχε εντολή να επισκεφτεί τους απεργούς". Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, πολλοί κάτοικοι, μ'επικεφαλής τον επίσκοπο της πόλης έσπευσαν στο κτίριο για να προστατεύσουν τους απεργούς. Ακολούθησαν συμπλοκές με τα CRS και πολλοί συμπαραστάτες τραυματίστηκαν, ευτυχώς ελαφρά. Τελικά, ο γιατρός της νομαρχίας μπήκε στο κτίριο με ισχυρή συνοδεία αστυνομικών και εξέτασε τους απεργούς που, φοβούμενοι τυχόν απαγωγή τους, είχαν δεθεί πάνω στα στρώματα και μεταξύ τους. Χάρη στη σθεναρή στάση των απεργών και του κινήματος συμπαράστασης, οι αστυνομικοί αποχώρησαν, τελικά, κατά τις 2 το πρωί της 22/5/91. Στο μεταξύ, ο νομάρχης πρότεινε να δοθεί σε όλους άδεια τρίμηνης παραμονής καθώς και η δυνατότητα επανεξέτασης της περίπτωσής τους, πράγμα που οι απεργοί απέρριψαν και συνέχισαν για πεντηκοστή μέρα την απεργία πείνας τους απαιτώντας να τους χορηγηθεί πλήρες και χωρίς περιορισμούς πολιτικό άσυλο.

●●● 10.000 περίπου άτομα συμμετείχαν σε συγκέντρωση που οργάνωσαν η Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία και άλλες οργανώσεις, στις 25/5 / 91, στο Παρίσι σε ένδειξη διαμαρτυρίας γιά την πολιτική κατάργησης του πολιτικού ασύλου που ακολουθεί η "σοσιαλιστική" κυβέρνηση της χώρας. Αφορμή γιά τη κινητοποίηση αποτέλεσε η απεργία πείνας των απειλουμένων 17 Τούρκων και Κούρδων πολιτικών προσφύγωνστο BORDEAUX. Το κεντρικό σύνθημα ήταν: "ΚΑΤΩ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ" (LE MONDE LIBERTAIRE, No 830,30/5-5/6/91).

●●● Στις 18,19 και 20/5/91 πραγματοποιήθηκε στη πόλη ANGOULEME το 48ο συνέδριο της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας(FAF). Στο συνέδριο συμμετείχαν και πολλοί παρατηρητές από άλλες χώρες, μεταξύ των οποίων και από την Ελλάδα.

***Για έκτη χρονιά, φέτος στις 12 και 13/4/91, αντιμιλιταριστές από πολλά μέρη της Ισπανίας έκαναν την καθιερωμένη πορεία προς το πεδίο βολής της πολεμικής αεροπορίας, κοντά στην πόλη Bárdenas. Στην πορεία συμμετείχαν περισσότερα από 6.000 άτομα που έφτασαν το πρωί της 12/4/91 στο πεδίο βολής από τη συνοικία Aguilar. Εκεί διαβάστηκε ψήφισμα και ακολούθησε το πανηγυρικό κάψιμο ισπανικής σημαίας. Την άλλη μέρα, παρά τη βροχή, χιλιάδες άτομα παρακολούθησαν υπαίθρια συναυλία στην πλατεία Tudela. Το πεδίο βολής Bárdenas, δημιουργήθηκε το 1951 με την απαλλοτρίωση περισσότερων από 3.000 εκταρίων γης σε μια περιοχή που απέχει μόλις 4 χιλιόμετρα από την πόλη. Καθημερινά, δοκιμάζονται εκεί δεκάδες βόμβες, εκρηκτικές, εμπρηστικές, χημικές, με αποτέλεσμα να έχει γίνει αφόρητη η ζωή σε μια περιοχή που άλλοτε εθεωρείτο από τις πιο όμορφες της Ισπανίας. (ΑΝΑ, No 143, 22/4/91).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ.12

ΔΙΕΘΝΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ.11

●●● Στις 27/5/91, Ισραηλινοί πυροβόλησαν και σκότωσαν τον νεαρό Παλαιστίνιο στο χωριό Μπεϊτ Κουάντ της Δυτικής Οχθης. Την ίδια μέρα πέθανε σε νοσοκομείο της λωρίδας της Γάζας, μιά Παλαιστίνια που είχε τραυματιστεί σοβαρά όταν Ισραηλινοί στρατιώτες την κυνήγησαν και την χτύπησαν με το τζιπ που οδηγούσαν.

●●● Στις 28/5/91, ένοπλοι Ισραηλινοί αστυνομικοί εισέβαλαν σε δημοτικό σχολείο της κατεχόμενης Ανατολικής Ιερουσαλήμ, επειδή οι μαθητές πέταξαν από ένα παράθυρο μιά καρέκλα εναντίον τους. 9 μαθητές συνελήφθησαν κι εξακολουθούν να κρατούνται, ενώ διατάχθηκε το κλείσιμο του σχολείου.

●●● 4 εκρήξεις βομβών προκάλεσαν σοβαρές ζημιές σε κυβερνητικά κτίρια στην Κωνσταντινούπολη, στις 22/5/91.

●●● Ο απόστρατος στρατηγός ISMAIL SELEM εκτελέστηκε στην Αγκυρα, στις 22/5/91. Την ίδια μέρα, στα Αδανα, πυροβολήθηκε και τραυματίστηκε σοβαρά ο στρατηγός της χωροφυλακής, TEMEL CINGOZ, που πέθανε τελικά στις 27/5/91. Την ευθύνη των δύο εκτελέσεων ανέλαβε η DEV SOL (Επαναστατική Αριστερά)

●●● 300 περίπου φανατικοί ισλαμιστές και 100 στρατιωτικοί συνελήφθησαν, στις 22/5/91, στην Τυνησία, επειδή, σύμφωνα με την κυβερνητική ανακοίνωση, "συνομωτούσαν γιά να ανατρέψουν την κυβέρνηση". Την ίδια μέρα, 7 ισλαμιστές καταδικάστηκαν σε ισόβια, επειδή είχαν πάρει μέρος σε επίθεση εναντίον γραφείων του δυτικόφιλου κυβερνητικού κόμματος.

Στις 27/5/91, αναχώρησαν α-

●●● Στις 27/5/91, αναχώρησαν από το λιμάνι Γιανμπού της Σαουδικής Αραβίας οι τελευταίοι 1.500 Γάλλοι στρατιώτες που είχαν συμμετάσχει στον πόλεμο ΟΗΕ-Ιράκ.

●●● Στις 28/5/91, αξιωματούχοι της PLO συναντήθηκαν με τον Σύρο πρόεδρο Χαφέζ Αλ Ασαντ, στη Δαμασκό σε μιά προσπάθεια να τερματιστεί η έχθρα ανάμεσά τους, που είχε αρχίσει πρίν εφτάμισυ χρόνια, όταν οι Συριακές δυνάμεις, στο Λίβανο είχαν επιτεθεί σε Παλαιστινιακούς καταυλισμούς και είχαν σκοτώσει χιλιάδες ανθρώπους, στην πλειοψηφία τους αμάχους

(***"Ημέρα δράσης ενάντια στην αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης" είχε κηρυχτεί η 22/5/91 από την Αλληλεγγύη και άλλα εργατικά συνδικάτα και οργανώσεις και ομάδες που αγωνίζονται ενάντια στην "κοινοβουλευτική" δικτατορία του Λεχ Βαλέσα. Στη Βαρσοβία, 10.000 περίπου διαδηλωτές έκαναν πορεία προς την άλλοτε έδρα του κομμουνιστικού κόμματος όπου σήμερα στεγάζεται το χρηματιστήριο της πολωνικής πρωτεύουσας, και στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στη βουλή όπου με συνθήματα αποδοκίμασαν έντονα τους νέους "πατέρες" του πολωνικού έθνους. Στην εκδήλωση συμμετείχαν και οι Αναρχικές ομάδες της Βαρσοβίας (της Ομοσπονδίας, της Μαύρης Συμμαχίας, αλλά και αυτόνομες ομάδες) που φώναζαν: "Ο Μελόν στον θάλαμο αερίων!". "Μελόν" είναι το παρατσούκλι που έβγαλαν στον Βαλέσα οι Πολωνοί. Ο "Μελόν", ωστόσο, την ίδια στιγμή, βρισκόταν στην Ιερουσαλήμ για συνομιλίες με την κυβέρνηση του Ισραήλ. (Υπογράφτηκαν, ήδη, πέντε συμφωνίες για τη συνεργασία των δύο χωρών, σε διάφορα επίπεδα). Παρόμοιες εκδηλώσεις έγιναν στην Κρακοβία, στο Wroclaw, στο Gdansk, στο Lodz και σε πολλές άλλες πόλεις. Στο μεταξύ, συνεχίζονται οι απεργίες σε πολλούς κλάδους-κύρια των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες. Καθημερινά, οι Πολωνοί διαπιστώνουν πως ο νεοφιλελευθερισμός, όχι μόνο δεν αποτελεί λύση, αλλά, αντίθετα, τους οδηγεί στη μιζέρια και στην έσχατη εξαθλίωση.

***Στις 5/4/91, μια μέρα μετά την εκκένωση της κατάληψης της "Casa dels Gats" (Σπίτι των Γάτων), εξήντα περίπου άτομα οργάνωσαν πορεία διαμαρτυρίας στο προάστειο Gracia της Βαρκελώνης με κεντρικό σύνθημα "DERETXO A TETXO!" (Δικαίωμα στη στέγη). Οι καταλήψεις, όμως, δεν περιορίστηκαν στις διαμαρτυρίες. Το πρωί της 15/4/91 κατέλαβαν άδειο σπίτι στην οδό Virgen de la Salud 45. Η αστυνομία προσπάθησε να εμποδίσει τη νέα κατάληψη, αλλά, καθώς δε βρίσκονταν οι ιδιοκτήτες του σπιτιού για να την εξουσιοδοτήσουν να επέμβει, αναγκάστηκε να αποχωρήσει μετά από λίγο. (ΑΝΑ, Νο 143, 22/4/91).

●●● Εκτελέστηκε, την 1/6/91 στη Δρέσδη, ο RAINER SOMTAG, ένας από τους γνωστότερους ηγέτες των νεοναζίστη Σαξωνία. Η αστυνομία της Γερμανίας έσπευσε να δηλώσει ότι "οι εκτελεστές ήταν μάλλον άνθρωποι του υποκόσμου" κι ότι η εκτέλεση, οφειλόταν στην εκστρατεία εναντίον της πορνείας που είχε αναλάβει ο SOMTAG.

●●● Σε 12 χρόνια κάθειρξης καταδικάστηκε στις 3/6/91, από δικαστήριο της Στουτγάρδης, η SUSANE ALBRECHT, μέλος της RAF γιά συνέργεια στην εκτέλεση του μεγαλοτραπεζίτη (και υπεύθυνου γιά εκατοντάδες χιλιάδες θανάτους από πείνα, σε χώρες του "τρίτου" κόσμου) JURGEN PONTO, το 1977, καθώς και στην απόπειρα εκτέλεσης του τέως διοικητή των δυνάμεων του ΝΑΤΟ στην Ευρώπη, ALEXANDER HAIG. Η ALBRECHT είχε πιαστεί πέρυσι σε πόλη της Ανατολικής Γερμανίας.

●●● Ο στρατός ανέλαβε προσωρινά ("ουδέν μονιμότερον ...") την διακυβέρνηση της Αλγερίας, στις 4/6/91, μετά τις βίαιες συγκρούσεις των φανατικών οπαδών του Ισλαμικού Μετώπου Σωτηρίας με την αστυνομία και με οπαδούς του κυβερνώντος κόμματος (του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου). Οι πρώτοι θέλουν την εγκαθίδρυση ενός δυτικόφιλου θεοκρατικού καθεστώτος, ενώ οι δεύτεροι θέλουν την διατήρηση του σημερινού καθεστώτος που "μαρζίζει" και είναι σαφώς αντιαμερικάνικο. Οι προγραμματισμένες γιά τις 26/6/91 εκλογές "αναβάλλονται επ' αόριστο". Οι πρόσφατες συγκρούσεις είχαν αποτέλεσμα τον θάνατο 6 ατόμων.

***Μας τελείωσε κι ο Ρατζίβ Γκάντι... Μειώθηκε κατά ένα επιπλέον έκτο, και η "πρωτοβουλία των 6". Εκείνο που δεν τελείωσε και ούτε καν μειώθηκε είναι η καταπίεση σε βάρος των Σιχ, του Παντζάμπ, του Κασμίρ, των Ταμίλ...

* * * * *

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

●●● ΡΗΓΜΑ στους δομικούς λίθους της εξουσίας. Περιοδικό από την Αναρχική Ομάδα Μπραχαμίου. Τεύχος 1. Μάης 1991.

●●● ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ. Από συντρόφους της ίδιας ομάδας. Τεύχος 1. Μάης 1991.

●●● ΠΑΠΑΡΙ. Ειδική βλάσφημη εορταστική έκδοση. Το περιοδικό κλείνει 5 χρόνια ζωής. Μάης 1991.

●●● ΑΛΛΥΔΙΣ. Εντυπο που αφορά τους άλλους τόπους του Θησείου. Τεύχος 5. Μάης 1991

●●● ΚΕΙΜΕΝΑ. Συνέχεια μετά από αρκετά χρόνια. Τεύχος II Μάης 1991.

●●● ΧΟΥΝΕΡΙ στον αστικό πολιτισμό. Εκδίδεται από Αντιεξουσιαστές- Αναρχικούς από το Αιγάλεω και τα Νέα Λιόσια.

***Α.Ν.Α. (Agencia de Noticies Alternativa-Εναλλακτικό Πρακτορείο Ειδήσεων). Νο 143, 22/4/91. Δελτίο με ειδήσεις απο τη Βαρκελώνη κι απ' όλο τον κόσμο.

***A-INFOS (Αναρχική Πληροφόρηση). Ελληνική αγγλόφωνη έκδοση. Νο 4/5, Μάρτης-Απρίλης 1991.

***LE MONDE LIBERTAIRE (Ο Ελευθεριακός κόσμος), Νο 827,828,829, απο 15 μέχρι 29/5/91. Οργανο της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας.

ΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ......

Αριθ. 240/1990

Πρόεδρος ο κ. Β. ΡΗΓΑΣ
Εισηγητής ο κ. Ι. ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, πρωτοδίκης
Δικηγόροι οι κ.κ. Μ. Ν. Μαρτσέκης, Π. Θωμόπουλος

Κόμματα.- Εκλογές.- Σύνταγμα.- Αποζημίωση.- Η σύμβαση μεταξύ κόμματος, που εκπροσωπείται από τον αρχηγό του, και του λαού, με την οποία αναλαμβάνεται η υποχρέωση να υλοποιηθούν οι προγραμματικές διακηρύξεις του κόμματος, όταν τούτο ανέλθει στην εξουσία, έχει ιδιότυπο χαρακτήρα και δεν μοιάζει με τις συμβάσεις του κοινού δικαίου· αν το κόμμα δεν πραγματοποιήσει τελικά αυτά που υποσχέθηκε, δεν ευθύνεται σε αποζημίωση των εκλογέων ούτε σύμφωνα με τις διατάξεις περί μη εκτέλεσης σύμβασης ούτε με εκείνες περί αδικοπραξιών. Μόνη κύρωση η μη ψήφισή του κατά τις επόμενες εκλογές.

Με την υπό κρίση αγωγή ισχυρίζεται ο ενάγων ότι το πρώτο εναγόμενο, αρχηγός του οποίου είναι ο δεύτερος, παρουσίασε στον ελληνικό λαό πρόγραμμα που περιλαμβάνει και τα θέματα που αναφέρονται σ' αυτή (αγωγή)· ότι αυτός πείσθηκε στις διαβεβαιώσεις του δευτέρου εναγομένου ότι θα υλοποιηθούν οι αρχές που διακηρύχθηκαν και ψήφισε το πρώτο στις εκλογές του Ιουνίου 1985· ότι το πρώτο εναγόμενο δεν τήρησε τους όρους του συμβολαίου που υπέγραψε με το λαό και δεν υλοποίησε καμμιά από τις προγραμματικές συμβατικές δεσμεύσεις του· και ότι από την αντισυμβατική και παράνομη αυτή συμπεριφορά του δευτέρου εναγομένου, ο οποίος προέβη στις παραπάνω διακηρύξεις με σκοπό να υφαρπάσει την ψήφο του, υπέστη ηθική βλάβη γιατί το γεγο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ.13

AISSA IHICH
(1972 -1991)
ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Οταν ακούει κανείς τη λέξη "προάστεια", έρχονται στο μυαλό του δύο αντιφατικές και εντελώς αταίριαστες μεταξύ τους εικόνες: απο τη μιά είναι οι περιοχές των πλουσίων με τις βίλλες τις λιμουζίνες, τους κήπους απο την άλλη είναι οι γειτονιές των φτωχών, με τις παράγκες τους λασπωμένους δρόμους, τους θανατηφόρους καπνούς των γειτονικών εργοστασίων.

Στο Παρίσι, η λέξη "προάστεια", τώρα τελευταία, φέρνει στο νού μόνο τα γκέτο των Αφρικανών, κύρια, μεταναστών. Απ'τον περασμένο χρόνο, οι Γάλλοι βλέπουν-όχι χωρις τρόμο-την αφύπνιση ενός κοινωνικού ταξικού μίσους σ'αυτά τα προάστεια. Αλγερινοί,Μαροκινοί, Τυνήσιοι, αλλά και Τούρκοι, Κούρδοι, Αλβανοί,Γιουγκοσλάβοι Πολωνοί, Βιετναμέζοι, κλπ. μετανάστες, πολιτικοί και οικονομικοι πρόσφυγες αρχίζουν να διεκδικούν ανθρώπινα δικαιώματα:Σπίτι, δουλειά, φαϊ, διασκέδαση, μόρφωση,εξασφάλιση, εξέλιξη.Αντι γι'όλα αυτά η γαλλική κοινωνία -με ελάχιστες ίσως εξαιρέσεις-τους αντιμετωπίζει εχθρικά, σαν βρωμερούς παρείσακτούς, που θα πρέπει να ξεκουμπιστούν αν θέλουν να γλυτώσουν το τομάρι τους. Δεν είναι μόνο η γαλλική κυβέρνηση, η γαλλική αστυνομία,οι σχίνχεντς και οι φασίστες του ΛεΠεν και του Κορνιγιώ.. Είναι, κύρια και πάνω απ'όλα, οι Γάλλοι "μέσοι πολίτες που-έντεχνα καθοδηγούμενοι απ'τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης-αδιαφορούν παγερά για οτιδήποτε δεν έχει σχέση με την τσέπη τους και που το μόνο που σκέπτονται για τους "τριτοκοσμικούς" είναι το ότι "θα τους πάρουν τη δουλειά" κι ακόμη το ότι είναι "βρώμικοι, άθλιοι, πειναλαίοι"...

Η εξαθλίωση στην οποία έχει οδηγήσει τις φτωχότερες κοινωνικές τάξεις η ασύδοτη κερδοσκοπική και μόνο πολιτική της ΕΟΚ των αφεντικών και των μονοπωλίων- που αποτελεί και πολιτική όλων των γαλλικών κομμάτων, δεξιών, σοσιαλιστών και αριστερών-έχει μετατρέψει αυτά, ακριβώς τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα σε ορκισμένους εχθρούς όλων των μεταναστών και των προσφύγων.

Αυτή η άρνηση της γαλλικής κοινωνιας να ενσωματώσει και να αφομοιώσει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες (πολλοι απ'τους οποίους είναι, παρ'όλα αυτά,"γάλλοι πολίτες"), οδήγησε τους τελευταίους να μαζευτούν και να περιχαρακωθούν σε κάποια γκέτο, στα Παρισινά προάστεια στις κατ'ευφημισμό "Cítés" (πολιτείες)

Απ'τις αρχές του 1991, οι κάτοικοι των "cités" του Val-Fourré, στο Vaulx-en-Velin, στη Sartouville,στη Mantes-la-jolie κλπ, ιδιαίτερα οι νεαρής ηλικίας,άρχισαν να εκδηλώνουν ανοιχτά το μίσος τους ενάντια στην "τάξη πραγμάτων" της εξουσίας. Η εξουσία αντέδρασε-όπως ήταν το σχέδιο-στέλνοντας τα CRS (MAT) και συλλαμβάνοντας και φυλακίζοντας δεκάδες τριτοκοσμικής καταγωγής κατοίκούς των "cités", σε μια προσπάθεια ποινικοποίησης όχι τόσο κάποιων ατόμων, αλλά ολόκληρων φυλών. Αυτή την στιγμή το 1/4 περίπου του συνολικού πληθυσμού των γαλλικών φυλακών είναι αφρικανικής καταγωγής.

Στις 25/5/91, στη Mantes-la-Jolie, είχε οργανωθεί πολυτελέστατο "πάρτυ" κάποιας αθλητικής ομάδας με καλεσμένους πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες της γαλλικής πρωτεύουσας. Το "πάρτυ" όπως ήταν αναμενόμενο εφρουρείτο απο κάμποσους αστυνομικούς, κρατικούς και ιδιωτικοί. Κατα τις 10 το βράδυ κάποιοι νεαροί της γειτονιάς, εξοργισμένοι απ'τα διαδραματιζόμενα, την "πέφτουν" στις παρκαρισμένες Μερσεντές. Σπάζουν τα τζάμια κλωτσάνε τις λαμαρίνες, παίρνουν κάποιο μαγνητόφωνο , Οι αστυνομικοί προσπαθούν να επέμβουν, αλλά οι νεαροί τους παίρνουν με τις πέτρες. Ερχονται κι άλλοι μπάτσοι αντεπιτίθενται και 6 νεαροί συλλαμβάνονται. Οι υπόλοιποι αγριεύουν για τα καλά. Τις πέτρες τις διαδέχονται οι μολότωφ κι οι εξεγερμένοι κατευθύνονται στο εμπορικό κέντρο της περιοχής, ενώ μια άλλη ομάδα χτυπάει με μολότωφ το πάρκινγκ της αστυνομίας και καταστρέφει μια κλούβα.

Σύμφωνα με την αστυνομία οι διαδηλωτές χρησιμοποιούν, ακόμη και κυνηγετικά οπλα. Γύρω στα μεσάνυχτα μπαίνει στο παιχνίδι και η πυροσβεστική που προσπαθεί να σβήσει τα φορτηγά του τοπικού Telecom, που οι διαδηλωτές τα έχουν μπουρλωτιάσει. Τελικά, η περιοχή ηρεμεί γύρω στις 4 το πρωϊ της Κυριακής 26/5/91. Στο μεταξύ οι 6 συλληφθέντες έχουν οδηγηθεί στο αστυνομικό τμήμα της Mantes-la-Jollie, όπου απαγγέλεται κατηγορία για κλοπές στους 4 απ'αυτούς. Το βράδυ της Κυριακής οι νεαροί της "cités" περνούν και πάλι στην επίθεση. Χωρίζονται σε ομάδες 5-6 ατόμων κι αρχίζουν τη δράση: Καίνε δύο περίπτερα της υπηρεσίας, για την "κοινωνική ανάπτυξη των συνοικιών" και ένα φορτηγο μεγάλης εταιρίας, ενώ μια ομάδα παιδιών 10-12 ετών προσπαθεί να κάψει το δημαρχείο του Val-Foyrré, που τελικά τη γλυτώνει χάρη στην κακή κατασκευή των μολότωφ.Η περιοχή δεν ησυχάζει παρά τις πρώτες πρωινές ώρες της Δευτέρας 27-5-91. Ολα δείχνουν ότι η κατάσταση έχει εκτονωθεί, όταν γύρω στις 3 το μεσημέρι κυκλοφορούν φήμες ότι ο ένας απο τους 6 νεαρούς, που εξακολουθούν να κρατούνται όλοι στο τμήμα, είναι νεκρός. Οι φήμες επιβεβαιώνονται κατά τις 4 το απόγευμα. Νεκρός είναι ο 19χρονος μαθητής λυκείου Aissa Ihich, γιός βορειοαφρικανικής καταγωγής "γάλλων πολιτών" πράγμα που φαίνεται πως ήταν το μοναδικό του έγκλημα, αφού εκατοντάδες μάρτυρες βεβαιώνουν πως ο Aissa δεν είχε καν πάρει μέρος στα επεισόδια.

Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, ο Aissa υπέφερε απο άσθμα και ήταν διαβητικός. Οταν πιάστηκε, η μητέρα του έτρεξε στο τμήμα να του δώσει τα φάρμακα του,οι μπάτσοι όμως, της το απαγόρευσαν. Λίγο αργότερα, ο Aissa έπεφτε νεκρός απο ένα "καρδιακό επεισόδειο" κατα την επίσημη ιατροδικαστική έκθεση. Κατά τις 5 το απόγευμα,20 κλούβες, με οπλισμένους ως τα δόντια CRS, απέκλειαν το κέντρο της περιοχής για "να προστατεύσει το αστυνομικό τμήμα απο τυχόν επίθεση αλητών". Παρ'όλα τα μέτρα της αστυνομίας, ωστόσο, οι "αλήτες" έσπασαν στο ξύλο τους δημοσιογραφους που πήγαν να πάρουν συνέντευξη απ'τη μητέρα του Aissa, επιτέθηκαν και προξένησαν σημαντικές ζημιές σ'ένα καμιόνι του κρατικού τηλεοπτικού καναλιού FR3 και κυνήγησαν με τις πέτρες κάποιους εκπροσώπους της "ανθρωπιστικής κι αντιρατσιστικής" οργάνωσης "SOS-Racisme" που είχαν σπεύσει για να αντλήσουν μικροκομματικά οφέλη απ'τη μιζέρια των κολασμένων της Mantes-la-Jolie(της "ωραίας Μαντ")...

-Το Val-Fourré, θεωρείται το μεγαλύτερο "προάστειο της Γαλλίας με 28000 κατοίκους, απ'τους οποίους οι 11.000, είναι ανήλικοι. Τα σχέδια του "προαστείου" είχαν εκπονηθεί στη δεκαετία του '50 και η οικοδόμηση τελείωσε το 1977. κύριος σκοπός του "προαστείου" ήταν να στεγάσει τους-στην πλειοψηφία τους ξένους-εργάτες που δούλευαν στα εργοστάσια της ΡΕΝΩ, στο Flins και της ΠΕΖΩ,στο Poissy.Ιδια είανι κι η ιστορία της Mantes-la-Jollie, ενός απ'τους δήμους του Val-Fourré,που απο το 1981 αποτελεί, στόχο "αναβάθμισης" όλων των "σοσιαλιστικών" γαλλικών κυβερνήσεων. Ο "σοσιαλιστής" δήμαρχος της Mantes-la-Jolie Paul Picard που εκλέγεται συνεχώς απο το 1977, φαίνεται ανίκανος-ή μάλλον δεν θέλει-να καταλάβει τι είναι αυτό που έχει κάνει το 22% των εκλογέων του Val-Fourré να ψηφίζουν υπέρ του φασιστικού Εθνικού Μετώπου και που έχει μεταβάλει τους υπόλοιπους κατοίκους "σε βίαιους εξεγερμένους που τρέφονται με την κουλτούρα της INTIFADA και που το παραμικρό επεισόδιο τους εξαγριώνει"...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ.12

νός αυτό προκάλεσε το χλευασμό από τους γνωστούς του για την ευπιστία και την πίστη στις διακηρύξεις του πρώτου εναγομένου, για την αποκατάσταση της οποίας απαιτείται το χρηματικό ποσό των 5.000.000 δραχμών. Ζητεί δε, μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος με τις προτάσεις, να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι υποχρεούνται να του καταβάλουν, εις ολόκληρον ο καθένας, 5.000.000 δραχμές. Η αγωγή αυτή, για την οποία δεν απαιτείται να καταβληθεί δικαστικό ένσημο λόγω του αναγνωριστικού χαρακτήρα της, αρμοδίως φέρεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του δικαστηρίου κατά την τακτική διαδικασία (άρθρα 9 επ., 18 αρ. 1, 22, 25 § 2 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω.

Κατά την έννοια του άρθρου 29 § 1 του ισχύοντος Σ 1975/1986, κόμμα είναι ένωση πολιτών που έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και που η οργάνωση και δράση τους αποσκοπεί στην άμεση, εκ μέρους τους, κατά το Σύνταγμα, άσκηση της κρατικής εξουσίας (βλ. Δ ρ ό σ ο υ, Η νομική θέση των πολιτικών κομμάτων στήν Ελλάδα, εκδ. 1982, σ. 177). Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι η σύμβαση μεταξύ του κόμματος, που εκπροσωπείται από τον αρχηγό του, και του λαού, δυνάμει της οποίας αυτό αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει, όταν ανέλθει στην εξουσία, τις προγραμματικές του διακηρύξεις, έχει ιδιότυπο χαρακτήρα και δεν ομοιάζει με τις συμβάσεις του κοινού δικαίου. Δηλαδή, αν το κόμμα δεν πραγματοποιήσει τελικά αυτά που υποσχέθηκε δια του αρχηγού του, δεν ευθύνεται σε αποζημίωση των εκλογέων που πείσθηκαν να το ψηφίσουν ούτε σύμφωνα με τις διατάξεις του ΑΚ περί μη εκτελέσεως της συμβάσεως ούτε σύμφωνα με αυτές περί αδικοπραξιών. Ως μόνη κύρωση του κόμματος που δεν τήρησε τα υποσχεθέντα είναι, πλην του πολιτικού ελέγχου από το λαό ή από την αντιπολίτευση μέσα στη Βουλή (βλ. Ε υ σ τ. Ε υ σ τ α θ ι ά δ ο υ, Περί της κυριάρχου εν τη δημοκρατία βουλήσεως, εκδ. 1966, σ. 126 επ., 98 επ.), η μη ψήφισή του από τον ψηφοφόρο που έχει δυσαρεστηθεί κατά την επομένη τετραετία. Η άποψη αυτή είναι σύμφωνη και με τη συνταγματική αρχή της μυστικότητας της ψηφοφορίας (άρθρο 51 § 3 Σ), όπως βάσιμα ισχυρίζεται το πρώτο εναγόμενο, η οποία τάχθηκε για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος που έγκειται στην εξασφάλιση του ανεπηρεάστου των εκλογέων κατά την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος και όχι για το ατομικό συμφέρον κάθε εκλογέα. Κατ᾽ ακολουθία, η αγωγή πρέπει ν᾽ απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη. Καθόσον δε απευθύνεται ατομικά κατά του δευτέρου εναγομένου, πρέπει ν᾽ απορριφθεί και ως παθητικά ανομιμοποίητη, γιατί η αγωγή έπρεπε να απευθυνθεί μόνο κατά του πρώτου εναγομένου, το οποίο, ως πολιτικό κόμμα, στερείται μεν νομικής προσωπικότητας, αλλά έχει την ικανότητα να είναι διάδικος κατ᾽ άρθρο 62 ΚΠολΔ και εκπροσωπείται στο δικαστήριο από τον αρχηγό του, ο οποίος άλλωστε διεκήρυξε όσα αναφέρονται στην αγωγή ως εκπρόσωπος του κόμματός του και όχι στο δικό του όνομα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Να λοιπόν που ο πολίτης έφτασε ν᾽ αντιλαμβάνεται τη συμμετοχή του στις εκλογές ως οικονομικά αποτιμητή συναλλαγή με το κόμμα που «υφαρπάζει» την ψήφο του και μετά δεν πραγματοποιεί αυτά που υποσχέθηκε δια του αρχηγού του. Κι έπειτα ο ίδιος πολίτης προβάλλει αγώγιμη αξίωση για ν᾽ αποκαταστήσει τη βλάβη που του προκάλεσε η χλεύη της αγοράς: Όσων δηλαδή ψήφισαν άλλα κόμματα που, αφού δεν σχημάτισαν κυβέρνηση, απέφυγαν την αθέτηση των δικών τους υποσχέσεων που θα προκαλούσαν το χλευασμό των αντιθέτων...

Μήπως, όμως, σε κάθε περίπτωση, η βλάβη είναι εξ οικείου παίσματος και, πάντως, καθόλου «ηθική»;

Ν.Φ.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ...

13/5/91

Γεια σας, είμαι κρατούμενος στην απομόνωση της φυλακής Αλικαρνασσού εδώ και 25 μέρες και ο λόγος που με έχουνε στην απομόνωση είναι επειδή τον Οκτώβρη του '90 συμμετείχα στην εξέγερση. Μετά τη στάση, μας διώξανε για άλλες φυλακές και τους 11. Εμένα με πήγανε στην Κέρκυρα. Μετά από 5 μήνες, η Κέρκυρα, με έδιωξε για "λόγους τάξεως" και με φέρανε πάλι εδώ, αν είναι δυνατόν! Λοιπόν, θάθελα να δημοσιεύατε αυτό το άρθρο, που θα συνεχίσω πιο κάτω, στον "ΑΝΑΡΧΙΚΟ". Θα αναφερθώ περιληπτικά, στα περί στάσης. Εμένα, προσωπικά, η ποινή μου είναι 54 μήνες, και είμαι μέσα 48 μήνες και 15 μέρες. Σε ένα μήνα θα κάνω αίτηση αναστολής, όπου θα χρειαστώ κάποια συμπαράσταση, όσο για την ακριβή ημερομηνία, θα σας ενημερώσω εγκαίρως και δεν αποκλείεται να χρειαστεί να κάνω απεργία πείνας. Ολα αυτά θα γίνουν στα Χανιά, στην Κλειστή Φυλακή.

Λοιπόν, για να μην ξεχνιόμαστε με τη στάση, θα σας αναφέρω τους βασανισμούς που υπέστηκα επειδή δεν τους άρεσε η στάση που κράτησα απέναντί τους. Επειδή με χτύπαγαν τα καθαρ(ματ)άκια και εγώ τους είχα γράψει κανονικά, συγνώμη για την έκφρασή μου. 30 άτομα με χτυπήσανε από τρεις φορές, χώρια τη φάλαγγα που πέρασα, που ήτανε 100 άτομα. Αυτά τα βασανιστήρια τα περάσαμε και οι 11, με τη διαφορά ότι εγώ έφαγα μια σφαίρα από καουτσούκ στο λαρύγγι, με αποτέλεσμα να έχει πειραχτεί η φωνητική μου χορδή, και οι γιατροί να υποστηρίζουν, στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο του Ηρακλείου, ότι δεν έχω τίποτα(!). Ενάμισι μήνα, είχα μώλωπες, σημάδια σε όλο μου το κορμί, το δεξί μου μάτι χτυπήθηκε και έχει 75% αστιγματισμό, το κεφάλι μου έχει 4 ανοίγματα από τα κλομπς των Δολοφόνων. Παρ'όλα αυτά, με χτυπήσανε και στο πειθαρχείο, οι ΑΝΑΝΔΡΟΙ. Τους πείραξε που δεν τους είπα "παραδίνομαι" και τους είπα "σκοτώστε με τώρα". Και μου λένε "Πού είναι ο Πετρόπουλος;" και τους λέω "δεν ξέρω", και μου λένε "Μίλα, ρε πούστη, αυτή δεν είναι ρουφιανιά", και με χτυπάγανε. Οπως και στην πιο πάνω περίπτωση, πάλι με κακοποιήσανε. Σε μια φάση, έχει πάρει το κλομπ ένας "άντρας" και μου το σπρώχνει από πίσω. Τελικά, με άφησε ο κίναιδος.

Απομόνωση Αλικαρνασσού, 12/5/91

Μέχρι την τελευταία μου πνοή, θα απεχθάνομαι και θα σιχαίνομαι και θα αρνούμαι την από σκοπού συμβίωση με ανθρώπους που έχουν δολοφονήσει την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥΣ!!! Που έχουν ταπεινώσει τη ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ, ΒΙΑΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΣ!!! ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ, ΤΗΣ ΨΕΥΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ, ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ, ΑΥΤΟΙ ΘΑ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ! ΑΥΤΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΑΙΤΙΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ, ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣΜΕΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΗΜΕΝΑ, ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΤΟ, ΒΕΒΑΙΑ, ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ!!! ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΥ ΠΝΟΗ, ΘΑ ΠΟΛΕΜΑΩ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ, ΤΗΝ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ, ΤΟΝ ΤΣΑΡΛΑΤΑΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΣΑ ΑΛΛΑ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΑΤΤΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΑΠ'ΑΥΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΚΦΡΑΣΤΗΚΑ.

ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ ΠΑΡΗΣ
'Η
ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Απομόνωση Αλικαρνασσού, 10/5/91

ΑΔΕΛΦΙΑ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ. ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΑΜΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΟΚΥΠΤΕΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΑΜΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝΟΝΤΑΙ, ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕ ΑΥΣΤΗΡΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ, ΚΑΤΩ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑΣ!

ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΓΑΠΗ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΦΥΣΗ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

11/5/91

ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΑΣ, ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΟΥΜΕ ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΣΗ, ΩΣΠΟΥ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΚΑΙ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΗ ΒΙΑ. ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΤΑΠΕΞΕΛΘΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΣΚΟΠΟ ΜΑΣ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΣΤΕ, ΔΙΟΤΙ ΑΡΚΕΙ ΑΥΤΗ Η ΙΕΡΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΡΘΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΕΙΣΦΕΡΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ ΜΑΣ.

ΠΑΡΗΣ ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ 'Η ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

10/4/91, Αλικαρνασσός

ΜΕΣ ΣΤΟΥ ΚΕΛΙΟΥ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ, ΓΕΜΑΤΟΙ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ
ΜΟΝΟΛΟΓΟΥΝ ΚΙ ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΖΙ, ΓΑΜΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΕ ΜΑΖΙ ΚΙ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΛΟΓΑΡΙΑΖΑΝΕ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΠΟΛΛΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΥΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΑ
ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΗ ΜΕΓΑ Α Ν Α Ρ Χ Ι Α
ΜΕΣΑ Σ'ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΛΥΓΙΣΟΥΝ
ΚΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΛΙΟΣΙΔΕΡΑ ΘΑ ΤΑ ΤΣΑΛΑΠΑΤΗΣΟΥΝ

Αυτό είναι γραμμένο από εμένα και τον φίλο και συγκάτοικό μου τότε, ΣΧΙΖΑ ΛΑΜΠΡΟ.

Οσο μπορείτε, δώστε έκταση στο θέμα μας και, για τα ονόματα που έχω βάλει μέσα, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για να τα δημοσιεύσετε. Ακόμα, δέχομαι αλληλογραφία από όποιον ή όποια ενδιαφέρεται.

Επίσης, έχω γράψει και στα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στη Διεθνή Αμνηστεία και πήρα θετικές απαντήσεις από ΕΛΛΑΔΑ, από ΓΑΛΛΙΑ, από ΑΓΓΛΙΑ και είμαι λιγάκι αισιόδοξος. Τους ανάφερα όλο μου το ιστορικό στις φυλακές, που με τυραννούσανε οι δήμιοι, οι βασανιστές, ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ. Τους έγραψα ότι, το 1985 ήμουν δεκαεφτάμισι χρονών και, επειδή είχα κομπολόι και ήμουνα στις Φυλακές Ανηλίκων Κορυδαλλού, με βάλανε πειθαρχείο με το σλιπάκι, χειμώνα καιρό. Το 1987, προφυλακίστηκα στις Κλειστές Φυλακές Χανίων, σε ηλικία 20 μισό. Και, αντί να με στείλουν στα Ανήλικα, με στείλανε στις ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ, ΜΕΤΑ ΣΤΟ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ. ΜΕΤΑ, ΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟ. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ, ΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ, ΣΤΟ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ. ΤΟ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ ΜΕ ΔΙΩΧΝΕΙ, ΓΙΑ "ΛΟΓΟΥΣ ΤΑΞΕΩΣ" (σας το ανέφερα ξανά αυτό), ΣΤΗΝ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟ, ΑΛΛΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ, Η ΦΥΛΑΚΗ ΔΕ ΜΕ ΒΑΖΕΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΙΜΑΙ ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΟΣ ΣΤΑ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΑ 25 ΜΕΡΕΣ. Αυτά έγραψα πάνω-κάτω στα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Γεια σας.

Ο Πάρης Πετμεζας ήταν απο τους πρωτεργάτες της εξέγερσης των φυλακων Αλικαρνασσού, τον Οκτώβρη του 1990.

Ο Πάρης μαζί με τον Πετρόπουλο, τους αδελφούς Μπέλλου, τον Πενταράκη, τον Σακκά, τον Πεντάρη, τον Σπυρόπουλο, τον Γεωργίτσαρο τον Κιαγιά και τον Παπαϊωαννου, ήταν οι τελευταίοι 11 που "πάλεψαν για το τέλειο και το πέτυχαν". Οταν έγινε η εισβολή των ΜΑΤ, ο Πετμεζας, κακοποιήθηκε όπως και οι υπόλοιποι, με αποτέλεσμα να μεταφερθεί στο Βενιζέλειο νοσοκομείο του Ηρακλείου και απο κει...πίσω στην απομόνωση...

Ο Πετμεζας μετά την εξέγερση, πήγε στο κολαστηριο της Κέρκυρας, όπου πριν απο 1 1/2 μήνα στάλθηκε πάλι στην Αλικαρνασσό, ΣΤΟ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΟ ΓΙΑ "ΛΟΓΟΥΣ ΤΑΞΗΣ"...

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Τυφλη υποταγη, "γλειφιμο", καταναγκασμος, ρουφιανια, "υπακοη στους ανωτερους", κουρελιασμα της προσωπικοτητας, της ατομικοτητας αλλα και της αυθορμητης ή της συνειδητης συλλογικοτητας, εθνικισμος, ομοιομορφια...ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ...

Ενας θεσμος για το οριστικο πλασιμο των νεων ανθρωπων, ενα βημα πριν το περασμα των πυλων της μισθωτης εργασιας ή του παραμυθιασματος της "καριερας". Ενας θεσμος κοινωνικοποιησης πανω σε συγκεκριμενες εξουσιαστικες λογικες και "αξιες" αλλα και ταυτοχρονα ενας απροκαλυπτος (και οχι μονο ψυχαναγκαστικος) κατασταλτικος μηχανισμος εναντια στην οποια απελευθερωτικη διαθεση της κοινωνιας: απο τον στρατο-απεργοσπαστη (απεργιες ΕΑΣ, οδοκαθαριστων κ.α.), τον στρατο "χασαπη" κατα του εσωτερικου εχθρου (Πολυτεχνειο'73, Τιεν Αν Μεν) εως και τον στρατο γενοκτονο, τον στρατο των πολεμων και των εκατομυριων νεκρων. ΣΤΡΑΤΟΣ: το υστατο οπλο για την διατηρηση των συμφεροντων του κρατους και του κεφαλαιου.

Για λογους προσωπικης αρχης και ηθικης ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΚΑΤΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΩ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ ΤΗΣ (ετσι κι αλλιως) ΠΑΡΑΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗΣ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Η δηλωση αυτη ερχεται να εκφρασει και την αλληλεγγυη μου στον ολικο αρνητη στρατευσης ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ που κρατειται στις στρατιωτικες φυλακες θεσσαλονικης

Η αρνηση μου αυτη συμπεριλαμβανει και την λεγομενη εναλλακτικη θητεια που δεν αποτελει παρα το χρυσωμα του χαπιου καθως μεσω αυτης εξακολουθει να αναγνωριζεται στην εξουσια το "δικαιωμα" πανω στην ζωες μας, αφηνεται δηλαδη αθικτη η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΜΟΥ ο οποιος βεβαια δεν διαπερνά μονο την στρατιωτικη "ζωη" αλλα επιχειρει να εισβαλει σε καθε πεδιο της κοινωνικης ζωης: στον χωρο δουλειας, στο σχολειο, στην γειτονια, στην εμπορευματοποιημενη "διασκεδαση". Η στρατοκρατια και ο μιλιταρισμος μαζι με το συστημα που τα γεννα δεν επιδεχονται αλλη αλλαγη περα απο την δημιουργικη καταστροφη τους

ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ...σαν ενα μικρο κομματι του κοινωνικου πολεμου

ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ...σαν μια αποπειρα για τον αυτοκαθορισμο, για την αυτοοργανωση των επιθυμιων μας

...για ολα αυτα που τοσο πολυ πιστευοντας τα, δεν μας μενει παρα να τα κανουμε πραγματικοτητα

Κώστας Καλαρέμας
22-5-1991